

ภาคผนวก ก
กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงของกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การตีความข้อมูล ซึ่งอยู่ในหัวข้อการตีความข้อมูลกระบวนการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกของผู้ชมในสนามและผ่านสื่อโทรทัศน์ และ (2) การเปรียบเทียบข้อมูล ซึ่งอยู่ในหัวข้อของ ผลการเปรียบเทียบข้อมูลของกระบวนการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกของผู้ชมในสนามแข่งขันและผ่านสื่อโทรทัศน์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การตีความข้อมูลผ่านกระบวนการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกของผู้ชมในสนามแข่งขันและผ่านสื่อโทรทัศน์

เนื้อหาในหัวข้อนี้จะเป็นการตีความเพื่อค้นหาความหมายที่แท้จริงจากข้อมูลดิบที่ได้จากการสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์ทั้งหมดผ่านการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้ชมโดยศึกษาตามกระบวนการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกในสนาม และการรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์ โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ก่อนการรับชม ระหว่างการรับชม และหลังการรับชม

ก่อนการรับชม ในช่วงก่อนการรับชมจัดได้ว่าเป็นช่วงที่ผู้ชมหรือแฟนบอลได้มีการเตรียมตัวในการที่จะไปรับชมฟุตบอลในแต่ละพื้นที่ โดยอาจรวมไปถึงการใช้จ่ายและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ก่อนการรับชมด้วยเช่นกัน มีรายละเอียดของข้อมูลที่ผู้วิจัยผ่านการตีความแล้ว โดยได้จากการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์ ดังนี้

1. การรับรู้ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวฟุตบอลไทย หรือกับแมตช์ที่จะรับชมจากสื่อต่าง ๆ ทั้งการรับที่สนามและรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

1.1 การรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากสื่อหนังสือพิมพ์

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “สมัยนี้สื่อฯ ทางเลือกมีเยอะแยะ ขึ้นอยู่กับตัวเราว่าจะเลือกรับสื่อฯ ทางไหนอย่างพื้ณะ การที่พื้ทำงานส่งหนังสือพิมพ์ด้วย พื้จะเช็คว่าดูไหนเตะเมื่อไหร่ ใครลงบ้าง

จากหนังสือพิมพ์ *สยามกีฬา* ะส่วนใหญ่ แต่สื่ออื่น ๆ ถ้ามีเวลาที่ก็ดูอย่างอินเทอร์เน็ต หรือทีวี เว็บของทีมเมืองทองฯ หรือช่องสยามกีฬาทีวี อะไรทำนองนี้”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนไปดูแข่งเหอ ก็ติดตามข่าวบอลไทยเยอะนะ เว็บก็ดู หนังสือพิมพ์ก็อ่าน หรือถ้ามีเวลาก็ดูทีวี แล้วแต่โอกาสนะ”

วรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผมชอบเช็คโปรแกรมทางหนังสือพิมพ์มากกว่านะโดยเฉพาะ *สยามกีฬา* แล้วก็ *สตาร์ชોકเกอร์* รู้สึกว่ามันละเอียดดี ก็อย่างที่บอก ใครลงหรือเจ็บอะไรทำนองนี้ อ่านแล้วรู้ว่าข้อมูลในการดูบอลแน่นเปรี๊ยะ ทั้ง ๆ ที่ดูถ่ายทอดทางทีวีเค้าก็บอกข้อมูลอยู่แล้ว ผมจะเช็ครายละเอียดจากหนังสือพิมพ์ *สยามกีฬา* เป็นส่วนใหญ่ เพราะแถวบ้านมีขายเยอะเลยหาซื้อได้ง่าย แค่อ่านหน้าปากซอยก็มีแล้ว ส่วนเนื้อหาก็มีครบถ้วนจะเอาอะไรละ คุ้ไหนแข่งบ้าง เล่นที่ไหน ใครจะลงบ้าง ใครเจ็บ โอ้ย! เยอะเยอะอย่างคู่มือเมืองทองฯ กับบีจี ที่เดี๋ยวนี้ใช้ปะ ผมก็จะดูเลยว่าใครลง ใครเจ็บบ้าง ทีมไหนเป็นต่อ สภาพความพร้อมเป็นยังไง หนังสือพิมพ์ *สยามกีฬา* ฉบับวันนี้ก็บอกหมดเลยแม่งโคตรละเอียด”

ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะอ่านหนังสือพิมพ์เอา บางทีถ้าขี้เกียจหรืองานยุ่งจนไม่มีเวลา ก็ถามเพื่อนเอาเลย ไวดี อย่างเช่นอยากรู้ว่าทีมชลบุรีเตะเมื่อไหร่ สนามไหน ใครลงบ้าง ก็จะถามจากเพื่อนที่นัดกันไปดูนั่นแหละ ประหยัดค่าหนังสือ”

ภควรรต พลายจั่น (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็อินเทอร์เน็ตนั่นแหละ หรือบางวันไปถึงที่ทำงานเร็วก็จะไปนั่งอ่านหนังสือพิมพ์เอาพวก *ไทยรัฐ* หรือ *สยามกีฬา* จะเช็คพวกข่าวบอลไทยไปด้วย ดูว่าสัปดาห์นี้ใครเตะกันบ้างอะไรทำนองนี้”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์เอานะ เพราะปกติเป็นคนอ่าน *สตาร์ชોકเกอร์* อยู่แล้ว เพราะจะดูบอลต่างประเทศด้วย พวกข่าวบอลไทยจะอยู่ประมาณ 4 หน้าท้าย เวลาอ่านข่าวบอลนอก ก็ได้อ่านข่าวบอลไทยไปในตัวด้วย แบบ Two in One”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ตามปกติจะไปหาอ่านข่าวบอลจากหนังสือพิมพ์เอาตอนเช้าที่ทำงาน ก่อนที่จะเข้างาน ถ้ามีให้อ่านอยู่แล้ว จะเอาหนังสือพิมพ์อะไรล่ะ สยามกีฬา เดลินิวส์ ไทยรัฐ มติชน เยอะแยะ”

1.2 การรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากสื่อโทรทัศน์

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “สมัยนี้สื่อฯ ทางเลือกมีเยอะ ขึ้นอยู่กับตัวเราว่าจะเลือกรับสื่อฯ ทางไหน อย่างพี่นะ ไอ้การที่พี่ทำงานส่งหนังสือพิมพ์ด้วย พี่จะเช็คว่าดูไหนตอนเมื่อไหร่ใครลงบ้าง จากหนังสือพิมพ์ สยามกีฬา จะส่วนใหญ่ แต่สื่ออื่น ๆ ถ้ามีเวลาที่ดูจะอย่างอินเทอร์เน็ต หรือทีวี เว็บของเมืองทองฯ หรือช่องสยามกีฬาทีวี อะไรทำนองนี้”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนไปดูแข่งเหรอ ก็ติดตามข่าวบอลไทยเยอะนะ เว็บก็ดู หนังสือพิมพ์ก็อ่าน หรือถ้ามีเวลาก็ดูทีวี แล้วแต่โอกาส”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ถ้าเป็นทีวีแล้ว ผมจะดูพวกข่าวกีฬาตามช่องสยามกีฬาทีวี เพราะมีข่าวคราวเกี่ยวกับฟุตบอลไทย มีข่าวเกี่ยวกับคู่ที่จะแข่งขัน รวมถึงการวิเคราะห์คู่ที่จะแข่งขัน ในอาทิตย์ต่ออาทิตย์ อย่างวันเสาร์-อาทิตย์ที่มีเตะก็มีรายการที่เกี่ยวกับฟุตบอลไทย โดยเฉพาะ ถ้ามีเวลาผมก็จะดูไว้เพื่อจัดเวลาและเป็นข้อมูลสำหรับจะไปดูบอลที่สนาม”

จิตรารณ สุภาพันธ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนดูถ่ายทอดทางทีวี ก็จะเช็คโปรแกรมถ่ายทอดจากข่าวกีฬานั้นๆ เค้าก็บอกเองว่าถ่ายทอดช่องไหน หรือบางทีก็เช็คเอาทางอินเทอร์เน็ต พวกเว็บพันทิพย์หรือเชียร์ไทย”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนดูถ่ายทอดทางทีวี ก็จะเช็คโปรแกรมถ่ายทอดจากข่าวกีฬานั้นๆ แหะ เค้าก็บอกเองว่าถ่ายทอดช่องไหนหรือบางทีก็เช็คเอาทางอินเทอร์เน็ต”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “สำหรับผมก็จะเป็นการเช็คเอาจากตามพวกข่าวกีฬาตามพวกช่อง 3, 5, 7, 9 หรือไฮไลต์เกี่ยวกับบอลไทยของช่องสยามกีฬาทีวีเอานะ”

1.3 การรับรู้ข่าวสารข้อมูลทางสื่ออินเทอร์เน็ต

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “สมัยนี้สื่อฯ ทางเลือกมีเยอะ ขึ้นอยู่กับตัวเราว่าจะเลือกรับสื่อฯ ทางไหน อย่างพี่นะ การที่พี่ทำงานส่งหนังสือพิมพ์ด้วย พี่จะเช็คว่ารู้ไหนเตะเมื่อไหร่ ใครลงบ้าง จากหนังสือพิมพ์ สยามกีฬา ะส่วนใหญ่ แต่สื่ออื่น ๆ ถ้ามีเวลาพี่ก็ดูอย่างอินเทอร์เน็ต หรือทีวี เว็บของเมืองทองฯ หรือช่อง สยามกีฬา ทีวี อะไรทำนองนี้ อินเทอร์เน็ตหรือ อิม ... พี่ก็ใช้บ่อยนะ สะดวกดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนนี้สามารถเข้าเว็บไซต์ได้จาก โทรศัพท์มือถือแล้ว อย่างพี่มี BB พี่ก็จะเช็คเลยว่าวันนี้ทีมเมืองทองฯ เตะที่ไหน ถ้าเตะในบ้านพี่ก็จะไปดู หรือออกไปเยือนทีมในจังหวัดไม่ไกลมากอย่างชลบุรี สมุทรสงคราม ระยอง ก็จะขับรถตามไปดูด้วย ถือว่าเป็นการเที่ยวไปในตัว เว็บหลัก ๆ ที่พี่เข้านะก็มีพวกเว็บเชียร์ไทยหรือเฟซบุ๊ก เค้าจะโพสต์ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับทีมที่เราอยากจะไปดูไว้หมดเลย ไม่ว่าจะเป็นเวลา สถานที่ ฯลฯ”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนไปดูแข่งหรือ ก็ติดตามข่าวบอลไทยเยอะนะ เว็บก็ดู หนังสือพิมพ์ก็อ่าน หรือถ้ามีเวลาก็ดูทีวี แล้วแต่โอกาส”

อนุสร จุลलगูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติพี่จะดูข่าวบอลในเว็บไซต์อย่างเดียวเลย มันเร็วดี ส่วนเว็บไซต์ที่เข้าบ่อย ๆ ก็เว็บเชียร์ไทยหรือไม่ก็พันธุทิพย์ พวกทีวีกับหนังสือพิมพ์พี่ไม่ค่อยได้ดูเลยมันช้ากว่า อินเทอร์เน็ตเยอะ กว่าจะออกข่าว อินเทอร์เน็ตดีเข้าไปตั้งแต่ปีมะโว้แล้ว”

จิตรภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนดูถ่ายทอดทางทีวี ก็จะเช็คโปรแกรมถ่ายทอดจากข่าวกีฬาวันนั้นแหละ เค้าก็บอกเองว่าถ่ายทอดช่องไหนหรือบางทีก็เช็คเอาทางอินเทอร์เน็ต พวกเว็บพันธุทิพย์ เชียร์ไทย”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ง่าย ๆ เลยนะ พี่จะเปิดอินเทอร์เน็ตเอานะ เพราะวัน ๆ พี่ต้องทำงานหน้าคอมฯ อยู่แล้ว เข้าพวกเว็บพันธุทิพย์บ้าง เว็บไทยแลนด์ สู้ ๆ บ้าง รู้ไหมว่าเว็บพวกนี้ พวกคนเชียร์บอลไทยเข้าไปเล่นเยอะนะ ถ้าวันไหนดูถ่ายทอดทางทีวี ก็จะเช็คโปรแกรม

ถ่ายทอดจากข่าวทีวีวันนั้นแหละ เขาก็บอกเองว่าถ่ายทอดช่องไหนหรือบางทีก็เช็คเอาทางอินเทอร์เน็ต”

ภควรรต พลายจั่น (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็อินเทอร์เน็ตนั่นแหละ หรือบางวันไปถึงที่ทำงานเร็วก็จะไปนั่งอ่านหนังสือพิมพ์เอาพวก ไทยรัฐ หรือ สยามกีฬา จะเช็คพวกข่าวบอลไทยไปด้วย แต่ว่าสัปดาห์นี้ใครเตะกันบ้างอะไรทำนองนี้”

พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยได้ติดตามข่าวบอลซะเท่าไร เพราะทุกวันงานจะเยอะมาก อาศัยโทรคุยหรือถามจากเพื่อนในกลุ่มเอว่าข่าวคราวความคืบหน้าบอลไทยเป็นยังไง แต่ถ้ามีเวลาว่างก็เปิดอ่านจากหน้าเว็บเอา”

1.4 การรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากการสอบถามผู้รู้หรือเพื่อน

จากคำกล่าวของธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) ที่กล่าวว่า “ปกติจะอ่านหนังสือพิมพ์เอา บางทีถ้าขี้เกียจหรืองานยุ่งจนไม่มีเวลาก็ถามเพื่อนเอาเลย เร็วดี อย่างเช่น อยากรู้ว่าทีมชลบุรีเตะเมื่อไร สนามไหน ใครลงบ้าง ก็จะถามจากเพื่อนที่นัดกันไปดูนั่นแหละ ประหยัดค่าหนังสือ”

จิตรภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ที่ออฟฟิศมีรุ่นพี่ที่ดูบอลอยู่ บางทีก็ถามเอาตรง ๆ เลย อยากรู้อะไรละ ตั้งแต่คู่ไหนเตะกันที่ไหน เวลาอะไร พวกพี่เค้าข้อมูลแน่นปึก”

พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยได้ติดตามข่าวบอลซะเท่าไร เพราะทุกวันงานจะเยอะมาก อาศัยโทรคุยหรือถามจากเพื่อนในกลุ่มเอว่าข่าวคราวความคืบหน้าบอลไทยเป็นยังไง แต่ถ้ามีเวลาว่างก็เปิดอ่านจากหน้าเว็บไซต์”

จากข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ผู้ชมหรือแฟนบอลส่วนใหญ่จะมีการใช้สื่อต่าง ๆ ในการรับรู้ข้อมูลเพื่อใช้ในการรับฟุตบอลแทบจะทุกสื่อ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต หรือแม้กระทั่งสอบถามข้อมูลจากเพื่อนหรือผู้รู้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นสื่อบุคคล และเป็นที่น่าสังเกตว่า สื่อใหม่อย่างอินเทอร์เน็ตกำลังเริ่มได้รับความนิยมจากผู้ชม

หรือแฟนบอลมากขึ้นเรื่อย ๆ และสื่อวิทยุนั้นไม่ค่อยได้รับความนิยมจากบรรดาแฟนบอลมากนัก

2. การวางแผนกำหนดเวลา และการนัดหมายเพื่อน หรือญาติพี่น้องที่จะไปรับชมฟุตบอลไทยลีกในสนามและรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

2.1 นัดหมายล่วงหน้าผ่านทางโทรศัพท์หรือสื่ออินเทอร์เน็ต (รับชมในสนาม)

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “ปกติแล้วพี่ก็จะโทรนัดเอา BB เอา หรือว่าบางทีก็คุยใน Facebook เจอกันที่เก่าเวลาเดิม ถ้าคิดธุระมาซำก็ให้โทรมาอะไรทำนองนี้ ถ้าเปลี่ยนที่เจอก็จะโทรบอกก่อน”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ไปดูที่สนามส่วนใหญ่นะ เวลานั้นก็จะโทรคุยเอา แต่จะพยายามคุยกันตั้งแต่เนิ่น ๆ ไม่งั้นมันจะลูกะหูก เพราะที่พักอยู่ไกลสนาม ต้องกะเวลาเดินทางหรือเผื่อไปซื้อตั๋วด้วย ยิ่งแมตช์ใหญ่ ๆ ละก็ต้องรีบเลย”

อนุสรา จุลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ต้องโทรศัพท์ที่อยู่แล้ว จะนัดก่อนล่วงหน้าซัก 2-3 วันเลย พอถึงวันแข่งจะได้ไม่วุ่นวาย ส่วนพวกตัวก็จะฝากพวกเพื่อนที่ชลบุรีจองหรือก็ไปซื้อเอาหน้าสนาม”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เดี๋ยวพวกมัน (เพื่อน) ก็โทรมาเอง คือ ผมจะรู้เวลาอยู่แล้วว่าต้องไปที่ไหน บางทีพวกมัน (เพื่อน) ก็จะนั่งแท็กซี่มารับที่บ้านเลย”

จิตรารณ สุภาพันธ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ก็นัดกันผ่านเอ็มฯ ใน BB หรือเม้นท์ผ่าน Facebook เลย ขึ้นอยู่กับโอกาส สะดวกดี แถมไม่เปลืองค่าโทรศัพท์ด้วย”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้ามีโอกาสพี่ก็จะไปดูที่สนามนะ ก็มีบ้างที่ไปดูคนเดียวก็ไม่ต้องนัดใคร แต่ถ้าเราเพื่อนไปดูด้วยละก็จะวุ่นวายหน่อยเรื่องเวลา เพราะต้องโทรนัดกันดี ๆ ทั้งเวลาที่จะไปถึงและสถานที่นัดเจอ”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะโทรนัดนะไม่ว่าจะไปดูที่ไหนก็ตาม ตอนหลังเพิ่งซื้อ BB มาก็จะเน้นนัดผ่าน BB นั้นแหละ”

พงศกร อุตรระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “จะรู้จักกับเพื่อนอยู่แล้วว่าวันที่มีแข่งจะต้องมาที่โมง เจอกันที่ไหน แต่ถ้าวันไหนมีฉลองกันก่อนดูบอล ก็จะโทรนัดหรือว่าแมล์บอกกันว่ามากันให้เร็วขึ้นกว่าเดิม ก็ชั่วโมงก็ว่ากันไป”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้านัดที่ทีมใหญ่เจอกัน อย่างทีมบางกอกกล๊าสเจอตีชมชลบุรี หรือทีมเมืองทองฯ ก็จะไปเร็ว ๆ หน่อย เพราะกลัวตัวเต็ม หรือบางทีก็จะไปจองก่อนล่วงหน้า 1-2 วัน ที่ร้านของสโมสรเอา ส่วนเรื่องการนัดหมายก็จะโทรศัพท์หรือส่ง SMS บอกเวลาและจุดนัดเจอ”

2.2 จองตัวรับชมล่วงหน้า จะได้ไม่ต้องมาแย่งซื้อตั๋วหน้าสนาม (รับชมในสนาม)

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “พี่ไม่ได้ซื้อหน้าสนามกับเค้าหรอก พี่เป็นสมัครเป็นสมาชิกสโมสร ซื้อตั๋วล่วงหน้าดีกว่าด้วย คัดปัญหาในการรีบไปซื้อตั๋วได้เลย”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “พวกผมซื้อตั๋วล่วงหน้าแล้ว ทำให้เรื่องเวลาหรือการซื้อตั๋วไป แค่ว่าเวลาเดินทางไปให้ทันบอลเตะก็พอแล้ว”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนเรื่องตั๋พื้จะไปซื้อแต่เนิ่น ๆ เลย แต่ถ้าเป็นบิกแมตท์ก็จะฝากเพื่อนหรือรุ่นน้องที่บ้านอยู่ในกรุงเทพฯ จองหรือซื้อเผื่อพี่ไว้ก่อน”

ธำรงรัฐ อาภาสวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าพี่เกียจไปสนามเร็วก็จะจองตั๋วล่วงหน้า เดี่ยวนี้เค้ามีการจองตั๋วล่วงหน้า ไทยทิคเก็ตเมเจอร์เฉพาะทีมเมืองทองฯ นะ ของทีมชลบุรีก็จะจองผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิสปกติแล้วถ้าแมตท์เล็ก ๆ ไม่สำคัญเท่าไร ก็จะนัดไปสนามช้ากว่าบิกแมตท์ ก็อย่างที่บอก ... เตะ 6 โมง นัดกันไป 5 โมง หรือ 5 โมงครึ่งก็ทัน”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าไปคูที่สนามจะเป็นคนซื้อตัว เพราะที่อยู่ใกล้สนามมาก มาซื้อตอนเที่ยงแล้วกลับไปห้อง พอตตอนเย็นค่อยโทรเรียกเพื่อนออกมา ถ้าเตะ 6 โมง ก็จะนัดมาซัก 5 โมง เพื่อไว้”

เฉลิมนนท์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะซื้อเอาเลยที่หน้าสนามแข่ง ยกเว้นบีกเมตต์ ก็จะจองผ่านไทยทิคเก็ตเมเจอร์ ไม่งั้นไปซื้อไม่ทัน ปกติก่อนแข่งประมาณ 1 สัปดาห์ เจ้าจะเปิดจองผ่านไทยทิคเก็ตเมเจอร์ หรือเว็บเมืองทองฯ แล้ว หรือถ้าใครบ้านใกล้สนามรันเดอร์โดมก็ไปซื้อก่อนที่ร้านขายของที่ระลึกหน้าสนาม ซัก 2-3 วันก่อนแข่ง”

พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ทำงานสัปดาห์ละ 6 วันเนาะ แทบไม่มีวันเป็นของตัวเองเลย แต่จะมีวันที่ได้ผ่อนคล้ายแบบเต็มที คือ วันเสาร์หรืออาทิตย์ที่มีบอลไทยแข่งนั้นแหละ ถ้าเลิกงานเมื่อไรก็จะรีบวิ่งจากที่ทำงาน เดินทางไปที่สนามเลย อยู่ไม่ไกลกันเท่าไรจากที่ทำงาน ส่วนเรื่องตัวนั้นไม่ค่อยมีปัญหา เพราะจองตัวไปเลย

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้านัดที่ทีมใหญ่เจอกัน อย่างทีมบางกอกกล๊าสเจอทีมชลบุรีหรือทีมเมืองทองฯ ก็จะไปเร็ว ๆ หน่อย เพราะกลัวตัวเต็ม หรือบางทีก็จะไปจองก่อนล่วงหน้า 1-2 วัน ที่ร้านของสโมสรเอา ส่วนเรื่องการนัดหมายก็จะโทรศัพท์หรือส่ง SMS บอกเวลาและจุดนัดเจอ”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่เวลาไปเซเวน ก็จะจองผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิสเลย โดยจะโทรถามเพื่อนเดี๋ยวนั้นเลยว่าจะมาดูกันรีเปลา เพราะถ้าจะดูทีมชลบุรี โดยไม่ไปซื้อตัวที่หน้าสนามตั้งแต่เนิ่น ๆ ตัวจะเต็มเร็ว เพราะดีมานด์มันเยอะ แต่ที่นั่งสนามมันมีไม่เท่าดีมานด์”

2.3 มาสนามแต่เนิ่น ๆ เพื่อซื้อตัว หรือเที่ยวชมรอบ ๆ สนาม (รับชมในสนาม)

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “ทุก ๆ ครั้งที่ไปดูบอลที่สนาม พี่จะรีบไปก่อนเวลาอยู่แล้ว บางทีไปเดิน Shop ของเมืองทองฯ หรือเข้าไปนั่งดูพวกนักฟุตบอลซ้อมก่อนเตะนะ ซัก 1-2 ชั่วโมงก่อนบอลเริ่ม”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะซื้อเอาเลยที่หน้าสนามแข่ง ยกเว้นบีกแมตช์ ก็จะจองผ่านไทยทิคเก็ตเมเจอร์ ไม่งั้นไปซื้อไม่ทัน อย่างแมตช์ทีมเมืองทองฯ พบทีมชลบุรี ก็จะรีบจองแต่เนิ่น ๆ เลย”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “แมตช์ทีมเมืองทองฯ กับทีมชลบุรี จัดว่าเป็นบีกแมตช์ของลีกประเทศไทยเลยก็ว่าได้ เลยต้องตื่นตัวกว่าปกติ เวลานัดเพื่อนก็ต้องนัดเร็วกว่าปกติ จากที่แข่ง 6 โมง ไป 5 โมง ก็ทัน แต่นัดนี้ต้องพิเศษหน่อยเลยไปตั้งแต่ 3 โมง เพื่อให้ได้ตัวกับที่นั่งดี ๆ”

2.4 นั่งดูหน้าจอโทรทัศน์ อาจจะมีการนัดเพื่อนในบางโอกาส

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “ส่วนใหญ่พี่จะไม่ค่อยได้ดูที่บ้านเท่าไหร่นะ เพราะคอนโดที่อยู่ใกล้สนาม แต่ถ้าวันไหนทีมต้องเตะต่างจังหวัด ที่ไกล ๆ เกิน พี่ก็จะดูอยู่ที่คอนโดเอา ส่วนใหญ่จะดูแค่คนเดียวไม่ได้มีคนใคร พอรู้ว่าบอลจะเริ่มปุ๊บก็จะเปิดทีวีดูเลย”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ดูที่บ้านเท่าไร แต่ถ้าได้ดูก็จะเน้นดูคนเดียว หรือดูอยู่กับพ่อ ถ้าวันไหนมีแข่งและถ่ายทอดสดก็จะเปิดทีวีรอไว้เลย นั่งรอมันหน้าจอแน่นแหละ”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าดูถ่ายทอดอยู่ที่ห้องละก็ ส่วนใหญ่พี่จะชวนแค่พ่ามาเท่านั้นแหละ ก็เป็นแฟนกันนี่นะ พวกเพื่อนจะไม่ได้ชวนหรอก ห้องเราไม่ค่อยอยากให้ใครเห็น มักรมมาก”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าทีมไปเยือนที่จังหวัดไกล ๆ อย่างเช่น ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ หรือพิจิตร ก็จะโทรนัดกันไปดูที่บ้านเพื่อนเอา แล้วแต่ว่าจะเป็นบ้านใคร”

ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยได้ดูบอลที่หอเท่าไรเพราะไม่มีทีวี ตั้งแต่เครื่องเก่าพังก็ยังไม่ได้อัพใหม่ อาศัยไปดูที่สนามหรือไปดูที่ห้องเพื่อนเอา”

จิตรารณ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ก็แล้วแต่ว่าไปดูที่ไหน ที่สนามหรือที่บ้าน ถ้าสนามก็ต้องมีการวางแผน หรือนัดเพื่อนที่ดี คือ ต้องไปซื้อตั๋วและดูให้ทัน แต่ถ้าที่บ้านก็ไม่ปัญหา เพราะจะดูแค่คนเดียวอยู่แล้ว”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าดูถ่ายทอดทางทีวีส่วนใหญ่ที่ไม่ค่อยได้นัดเพื่อนหรือที่บ้านใครบ้านมัน ส่วนใหญ่ดูที่บ้านพี่ก็จะดูกับพ่อ เพราะพ่อพี่ก็ชอบดูบอลไทย หรือไม่บางวันพ่อไม่ว่าง อย่างวันนี้พี่ก็นั่งดูคนเดียว ถ้าติ่งงานหรือวันไหนงานยุ่ง ๆ บางทีอาจไม่ได้ดูตรงเวลา ถ่ายทอด ถ้าจำเป็นมากอาจมาดูช้านิดนึง เอานะดีกว่าไม่ได้ดูเลย แต่ถ้าวันไหนว่าง ก็จะเปิดทีวีรอเลย อย่างวันนี้ทีมเมืองทองฯ กับทีมการไฟฟ้าเตะ 6 โมง พี่ก็เปิดรอตั้งแต่ 5 โมง 45 นาที”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก็ดูคนเดียวนะ ที่เตะเสาร์-อาทิตย์ แต่ถ้าสัปดาห์ไหนมีนัดตั้งแล้วมีบอล ก็จะนัดเพื่อน มากินเหล้าดูบอลที่ห้อง เพราะจะไปดูที่ร้านมันก็ไม่มีถ่ายทอดอยู่แล้ว”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “นัดไหนดูไม่ค่อยน่าดู ก็จะดูที่บ้าน จ๊เอ๊ยไป นั่งดูคนเดียวมันเหงา หรือวันไหน เพื่อนโทรชวนไปข้างนอกก็จะนัดพวกมันเข้ามาสังสรรค์ที่บ้านแทน”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยดูโทรทัศน์อยู่แล้ว ฉะนั้น พวกถ่ายทอดทางโทรทัศน์จะไม่ค่อยดู หรือถ้าดูก็จะแค่เปิดทิ้งไว้ แต่จะทำอย่างอื่นไปด้วย ไม่ได้ตั้งใจ จะไม่ค่อยได้ชวนใคร มาห้อง ถ้าดูก็จะดูคนเดียวนะ แต่ถ้าจะดูกับเพื่อนจริง ก็จะนัดกันไปดูที่สนามมากกว่า”

จากข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ผู้ชมหรือแฟนบอลส่วนใหญ่จะนิยมไปรับชม ฟุตบอลที่สนามมากกว่าที่จะรับชมที่บ้าน แต่ถ้ามีเหตุสุดวิสัยจริง ๆ หรือทีมไปแข่งขัน ที่ต่างจังหวัดก็จะนิยมดูที่บ้าน โดยการนัดหมายเพื่อนนั้นก็จะมีทั้งโทรศัพท์ คุยผ่าน BB หรือ MSN นอกจากนี้ การวางแผนเรื่องการซื้อตั๋วนั้นก็จะเป็นการไปซื้อที่หน้าสนาม แต่ถ้าเป็นนัดที่ทีมใหญ่เจอกันจะจองกันก่อนล่วงหน้า นอกจากนี้ ยังมีแฟนบอลบางราย ที่เป็นสมาชิกสโมสร โดยมีการซื้อตั๋วปี ซึ่งในกรณีนี้จะตัดปัญหาเรื่องการนัดหมาย และการวางแผนเรื่องตั๋วไปได้เลย

3. พฤติกรรมในการเดินทางและการใช้จ่ายด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรับชมฟุตบอล ทั้งในสนามแข่งขันและผ่านสื่อโทรทัศน์

3.1 ค่าตัว (ค่าไฟ)

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่กล่าวว่า “ดูที่บ้านเสียแค่ค่าไฟกับค่าขนมกินอีกเล็กน้อยเท่านั้น”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ข้อดีคือเวลาซื้อของในร้านของเมืองทองฯ ทุกอย่างเวลาแสดงบัตรสมาชิกก็จะมีส่วนลด 10 เปอร์เซ็นต์”

ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็แล้วแต่นะ บางครั้งก็ตั้งใจมาช้อปปิ้งอย่างเดียวเท่านั้น ค่าใช้จ่ายที่เสียส่วนใหญ่ ก็จะเป็นค่าตัวกับค่าน้ำมันรถเสีย ก็อย่างที่บอก ของที่ดูตลกตลกก็พวกหนังสือวีว ของสโมสรเท่านั้น”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ดูบอลที่บ้านแทบไม่ต้องใช้จ่ายอะไรเลย พี่เองก็เสียแค่ค่าไฟเดือนละไม่เท่าไรหรอก อ้อ พี่ก็เสียค่าติดตั้งจานดาวแล้วก็ค่ากล่องรับสัญญาณ ไม่นับดูถ่ายทอดสดของช่องสยามกีฬาไม่ได้ ส่วนช่อง 11 พี่ก็ดูบ้างนะแต่ดูไม่น่าดูเท่าไร ผิดกับไปดูสด ๆ ที่สนาม ค่าใช้จ่ายเยอะมาก เริ่มตั้งแต่ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าตัว ค่าของใน Shop ไปดูที่สนาม ทุก ๆ อาทิตย์พี่ก็ไม่ไหวนะ ถ้าซัก 2-3 อาทิตย์ดูทีก็พอ OK อยู่ ไว้สลับดูที่บ้านเอา”

จิตรภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ถ้าเทียบยังงี้ ๆ ไปดูที่สนาม ต่อมว่ามันก็ต้องแพงกว่าอยู่แล้ว แต่มันก็คุ้มนะที่จะได้ไปเจอกับนักบอลตัวจริงอย่างพี่โธ๊ต น้องตอง ไชเชน แบบใกล้ชิด ไม่ใช่แค่เห็นผ่านจอทีวี”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าคิดดี ๆ มันก็ไม่เท่าไรหรอกนะ ก็แค่ซื้อของกินจุจิกหน้าสนามบวกกับค่าตัวไปละรื้อย มันก็คุ้มอยู่”

พงศกร กุตุระกุลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “นอกจากค่ากินแล้ว ก็มีค่าตัวนี้แหละ แต่ก็จ่ายงวดใหญ่ไปแล้วเป็นค่าตัวปี นอกจากนั้นก็เป็นพวกของที่ระลึกในร้านของสโมสรด้วยนี่แหละ ถ้าไม่ไปดูที่สนาม ดูอยู่กับบ้านไม่ค่อยได้ใช้เงินนะ แทบจะไม่มีค่าใช้จ่ายอะไรเลย”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ราคาตัวส่วนใหญ่ของพวกทีมในไทยลีกจะอยู่ไม่เกิน 100 บาท อย่างต่ำก็ อิม . . . ประมาณ 50 บาท พวกทีมต่างจังหวัดนะ ถ้าได้ก็อีกราคา บางสนามก็ให้เด็กเข้าฟรี อย่างที่สนามลิโอของบีจี (บางกอกกล๊าส) ค่าตัวจะอยู่ที่ 100 บาท ผังอัฒจันทร์มีหลังคา ถ้าหลังโกล์ชั้น 1 และ 2 ก็ 80 บาท ชั้นบนก็ 60 บาท ก็ตามที่รู้กันนะว่าดูบอลอยู่ที่บ้าน มันก็ไม่มีค่าใช้จ่ายอะไรอยู่แล้ว นอกจากค่าเคเบิลกับค่าไฟที่ต้องจ่ายปลายเดือนเท่านั้น อย่างนี้มันคงพอเรียกได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายนะ”

3.2 ค่าเดินทาง

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “วันไหนมีแข่งที่สนามเมืองทอง พี่ก็ขับรถไป สะดวกดี ไม่ต้องเดินไกล ก็คอนโดฟีลี อยู่ใกล้ป้ายรถเมล์ พี่ว่านะไปดูบอลที่สนามนะเปลืองกว่าที่บ้านเยอะ เทียบดูได้เลยนะว่าในสนามเราจะต้องเสียทั้งค่าน้ำมัน ค่าตัว ค่าของกินจิปาถะ ตกนัดละ ไม่ต่ำกว่า 500 บาท ดูที่บ้านเสียแค่ค่าไฟกับค่าขนมกินอีกเล็กน้อยเท่านั้น

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “วันไหนบอลแข่งก็จะขับรถไปรับแฟนที่เกษตรก่อน ถ้ามีเพื่อนไปด้วยก็ให้พวกมัน มารวมกันที่เกษตรเลยทีเดียวนะ ออกคนเดียวไม่ไหวหรอก ถึงรถจะติดแก๊สก็เถอะ ชลบุรี ถึงกรุงเทพฯ ไกลจะตาย ก็ต้องช่วย ๆ กันออก”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ฟ้าจะช่วยกับพัชหาค่าน้ำมันรถอยู่แล้วนะ ช่วยกันออกครั้ง ๆ ถูกกว่าต่างคนต่างไป เยอะเลย”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติผมจะนัดเพื่อนมารวมตัวกันที่บ้านก่อนจะนั่งแท็กซี่ไปด้วยกัน ช่วย ๆ กันหาค่าแท็กซี่ เร็วด้วย แต่ถ้าวันไหนเพื่อนไม่ว่างผมก็นั่งรถเมล์เอา สู้อ่านแท็กซี่ไม่ไหว”

ธำรงรัฐ อากาสวิภาค (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะขับรถไปดูบอล แม้ค่าน้ำมันจะแพงแต่ก็ยังใช้ ใจ ๆ ก็เอาสบายไว้ก่อน บางนัดไปดูกับเพื่อนก็จะช่วย ๆ กันหาค่าน้ำมันเอา ดีกว่าลำบากขึ้นรถเมล์”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผัดกับไปดูสด ๆ ที่สนาม ค่าใช้จ่ายเยอะมาก เริ่มตั้งแต่ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าตัว ค่าของใน Shop ไปดูที่สนามทุก ๆ อาทิตย์ก็ไม่ได้ไหนะ ถ้าซัก 2-3 อาทิตย์ดูทีก็พอ OK ไว้สลับดูที่บ้านเอา”

จิตรารณ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนจะไปดูบอลที่สนามก็จะให้แฟนมารับ แต่ถ้าแฟนกลับต่างจังหวัดหรือมีธุระก็จะนั่งรถตู้เอา มีผ่านหน้าคอนโดอยู่แล้ว”

ภควรรต พลายจั่น (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “อาจเป็นเพราะที่พักอยู่ใกล้สนาม สพล. ก็ได้เนาะ ค่าน้ำมันเลยไม่แพงเท่าไร”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนที่บ้านไม่ใช้รถ ก็จะขับรถไป ยกเว้นถ้าช่วยจริง ๆ ที่บ้านไม่มีรถก็จะนัดแฟน หรือเพื่อนใกล้บ้าน นั่งแท็กซี่ไปด้วยกัน ส่วนรถเมล์ทางเลือกสุดท้ายเลย”

พงศกร ภูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ธรรมดาจะนั่งรถเมล์เอา วันไหนรีบ ๆ หรือฝนตกก็จะนั่งแท็กซี่ ลำบากอยู่กว่าจะเดินมาป้ายรถเมล์หน้าปากซอยไกลมาก”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก็จะเสียแค่ค่าน้ำมันรถกับค่าตัวไม่กี่ร้อย ราคาอย่างที่บอก นอกนั้นก็ไม่ต้องได้ใช้อะไรมาก”

3.3 ค่าอาหารและน้ำดื่ม

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “พี่ว่านะไปดูบอลที่สนามนะเปลืองกว่าที่บ้านเยอะ เทียบดูได้เลยนะว่า ในสนามเราจะต้องเสียทั้งค่าน้ำมัน ค่าตัว ค่าของกินจิปาถะ ตกนัดละไม่ต่ำกว่า 500 บาท ดูที่บ้านเสียแค่ค่าไฟกับค่าขนมกินอีกเล็กน้อยเท่านั้น”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนเข้าสนามก็ซื้ออะไรเยอะนะ บางครั้งก็แวะ Shop หน้าสนาม แล้วก็พวกของกิน จุกจิกเยอะแยะ”

อนุสร จุลลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “พวกของกินต่าง ๆ ลูกชิ้น ไส้กรอก น้ำอัดลม ของจีปาดะอีกมากมาย ที่ขายอยู่หน้าสนาม เป็นตัวล่อชั้นดีให้เข้าไปจับจ่าย เพราะกว่าบอลจะเริ่มแข่งมันก็เย็นแล้ว ก็ได้ร้านพวกนี้แหละที่ช่วยประทังชีวิต ถ้าอยู่กับที่พักก็จะได้เสียค่าใช้จ่ายอะไรอยู่แล้ว จะมีก็แค่ค่าอาหารกับเครื่องดื่มที่โทรสั่งขึ้นมาเท่านั้น”

วรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “หลักเลี้ยงไม่ได้หรอก มันต้องกิน บางทีก็มาฝากท้องหน้าสนามเลย กว่าบอลจะเลิกก็ 2 ทุ่ม รอกลับไปกินที่บ้านไม่ไหวหรอก ที่สนามยามาฮามีข้าวแกงอร่อย ผมมากินเกือบทุกนัดแหละ บางทีก็มานั่งรอเพื่อน ก็แล้วแต่นะ บางนัดถ้ากินข้าวอย่างเดียวก็ไม่ถึง 100 บาท แต่ถ้านัดไหนมีกินเบียร์ด้วยละก็หลายร้อย ถ้าคนเดียวหรือกับพวกที่บ้านก็ไม่เท่าไหวหรอก แต่ถ้ามีเพื่อนมาคู่ด้วยหรือนัดกันไปดูที่บ้านเพื่อนละก็ต้องมีค่าอาหารกับค่าเบียร์เพิ่มขึ้นมาด้วย ครั้งหนึ่งก็ 200-300 บาท”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผิดกับไปดูสด ๆ ที่สนาม ค่าใช้จ่ายเยอะมาก เริ่มตั้งแต่ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าตัวค่าของใน Shop ไปดูที่สนามทุก ๆ อาทิตย์พี่ก็ไม่ไหวนะ ถ้าซัก 2-3 อาทิตย์ดูทีก็พอ OK ไว้สลับดูที่บ้านเอา”

จิตรภรณ์ สุภาพันซ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ถ้าไม่ไปดูที่สนามแต่ดูบอลที่บ้านเหอะ พวกค่าน้ำ ขนมนมเนยก็มีเหมือนกันนะ ปกติจะซื้อจากเซเว่นเข้ามาดูเอาไว้ เวลาจะได้มีอะไรกิน ส่วนใหญ่ก็พวกขนมพวกเลย์ เทสโต้ น้ำก็โออิชิ เป๊ปซี่ อะไรทำนองนี้ แล้วแต่ว่าอยากจะกินอะไร บางทีถ้าบอลแข่งเย็นมากก็จะซื้อข้าวขึ้นมากินด้วยเลย”

ภควรรต พลายจั่น (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ขาดไม่ได้เลย ถ้าดูบอลที่บ้านแล้วไม่มีของกินละก็ เหมือนขาดอะไรบางอย่างไป โดยเฉพาะถ้ามีพวกเพื่อนมาคู่ด้วยเนี่ย ต้องจัดของมีนเมาชนิดนี้ ไม่งั้นไม่ครบองค์ประชุมเหมือนดูบอลแล้วขาดรสชาติ ยกเว้นแต่ว่าจะดูคนเดียว ถึงจะไม่มีค่าใช้จ่าย เผลอ ๆ ดูอยู่บ้านอาจเสียเงินมากกว่าด้วยซ้ำ เพราะถ้านั่งกินติดลมต้อไปเรื่อย ๆ หลังจบแมตช์มันก็หลายอยู่นะ”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “มาถึงตอนแรกเลย แทบจะทุกครั้ง ก็จะแวะไปร้านสุรชัย หมูทอด ก่อนเลย ซื่อหนู 2 ไม่เท่ากับข้าวหนึ่งมือเลย ไม้ใหญ่มาก เออ... ถ้าพูดถึงตัวเจ้าของร้าน ก็นักบอลทีมชาติเก่าไป เจ้าจ๊ับ สุรชัย จิระศิริโชติ ไม่แพงเท่าไรหรอกกับค่าของกินบวกกับเครื่องดื่มอีกเล็กน้อย คนอื่นยังกินเยอะกว่านี้เลย เท่าที่เห็นกองเชียร์บางคน ก่อนเข้าสนามเห็นเอาเบียร์มากิน กันเป็นแพ็คเลย นี่กะมาดูบอลหรือมากินเบียร์กันเนี่ย แต่ถ้ามาคิดดูนะ ไปดูที่สนามมันก็ต้องจับจ่ายใช้สอยเป็นธรรมดา และถ้าไม่ไปไหนดูถ่ายทอดอยู่ที่บ้านมันก็ต้องไม่มีการใช้จ่ายอะไรอยู่แล้ว ยกเว้นจะแต่ว่าจะหาเรื่องออกไปซื้อเข้ามากินกันเอง”

พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยได้กินอะไรมาหรอก อย่างมากก็เบียร์ซัก 2-3 กระป๋อง ก่อนเข้าสนามกับพวกเพื่อน เอาพอดูบอลมัน ๆ”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) “ถ้ามาดูกับพวกเพื่อนก็มากหน่อย เพิ่มมากับค่าของกินและเครื่องดื่มอีกเล็กน้อย”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มาดูบอลก็เหมือนมาเจอเพื่อนเจอฝูงนั่นแหละ นัดมาที่สนามเร็ว ๆ หน่อย พอเคลียร์เรื่องตัวก็จะซื้อเบียร์มาควลงันซักกระป๋อง 2 กระป๋อง พอหอมปากหอมคอ นัดหนึ่งก็มีค่าเบียร์ ค่าเหล้า ก็ตกประมาณ 200-300 บาท เบียร์กระป๋องหนึ่งก็ 35 บาทแล้ว รวมกับค่าเดินทางกับค่าตัวก็ อืม... ถ้าคิดรวมแล้วก็ไม่น่าต่ำกว่า 500 บาทนะ อันนี้มันก็ขึ้นอยู่กับปริมาณการกินของเราด้วย กินน้อย-ซื้อน้อย จ่ายน้อยตาม ถ้าเทียบกับที่บ้านแล้วจะไม่ต้องใช้จ่ายอะไรเลย แต่ถ้ามีเพื่อนมาร่วมดูก็จะมีการใช้จ่ายด้านของกินและเครื่องดื่มขึ้นมาทันที ยิ่งถ้าเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้วก็ยิ่งแพง เผลอถ้าติดลมด้วยแล้วก็จะพอ ๆ กับไปดูที่สนามเลยก็ได้”

3.4 ค่าของที่เกี่ยวข้องกับการเชียร์ (ของที่ระลึก)

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “พอเห็น Shop ของเมืองทองฯ แล้วพื๊ดไม่ได้ที่ต้องเข้าไปซื้อ ไอ้ที่ติดมือมาก็พวกเสื้อทีม ผ้าพันคอ หรือพวกของเล็ก ๆ อย่างพวกกุญแจ หมวก ของพวกนี้ดูเงินในกระเป๋าไปเยอะเลย พี่ว่านะไปดูบอลที่สนามนะเปลืองกว่าที่บ้านเยอะ เทียบดู

ได้เลยว่าในสนามเราจะต้องเสียทั้งค่าน้ำมัน ค่าตัว ค่าของกินจิปาถะ ตกนั้ดละไม่ต่ำกว่า 500 บาท”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนเข้าสนามก็ซื้ออะไรเยอะนะ บางครั้งก็แวะ Shop หน้าสนาม แล้วก็พวกของกินจุจิกเยอะเยอะ ถ้าเทียบกับการดูบอลอยู่ที่บ้านแล้วก็ไม่ต้องเสียอะไรเลย แต่ถ้าเทียบกันในแง่ของบรรยากาศแล้ว ในสนามเร้าใจกว่าเยอะ”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “บางทีมาถึงสนาม สวพ. ชลบุรี เร็วก็จะแวะที่ร้านขายของที่ระลึกของสโมสรก่อน แต่เข้าไปที่ไรก็เงินได้เสียเงินทุกที ซื้อโน่นซื้อนี่ ทำไ้ได้ละ ยังไง ๆ ก็ช่วยอุดหนุนทีม ถ้ามาดูที่สนามก็จะแวะทุกครั้งแหละ ปกติฟ้าก็ซื้อพวกของที่ไม่ใหญ่มาก เอาพอถือได้ อย่างพวกหมวก พวงกุญแจ ผ้าพันคอ อะไรทำนองนี้”

ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยซื้ออะไรหรอก ถ้าไม่มีอะไรทำก็จะเข้ามาเดินดู บางทีก็ได้พวกหนังสือรีวิวของเมืองทอง ชักเล่มติดมือไปเท่านั้น ก็แล้วแต่นะ บางครั้งก็ตั้งใจมาดูอย่างเดียวเท่านั้น ค่าใช้จ่ายที่เสียส่วนใหญ่ก็จะเป็้ค่าตัวกับค่าน้ำมันรถ ก็อย่างทีบอก ของที่ดูตต่างก็พวกหนังสือรีวิวของสโมสรเท่านั้น”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผิดกับไปดูสด ๆ ที่สนาม ค่าใช้จ่ายเยอะมาก เริ่มตั้งแต่ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าตัว ค่าของใน Shop ไปดูที่สนามทุก ๆ อาทิตย์ก็ไม่วอนะ ถ้าซัก 2-3 อาทิตย์ดูทีก็ OK อยู่ ไร่สลับดูที่บ้านเอา ฤดูกาลหนึ่งก็จะซื้อซักครั้ง ซื้อเสื้อทีมกับผ้าพันคอ เพราะหนึ่งฤดูกาลจะเปลี่ยนสักที ส่วนของอย่างอื่นก็ไม่ค่อยได้ซื้อหรอก อย่างเก่งก็เดินดูอย่างเดียว ปกติถ้าทีมการทำเรือแข่งพี่ก็จะใส่เสื้อเชียร์ด้วย ถึงจะเป็นที่บ้านก็เถอะได้อารมณ์อีกแบบ ถึงพอจะหาว่าบ้าเกินไปก็ตามที แถวบ้านหาซื้อไม่ได้หรอก พี่ไปซื้อเสื้อทีมตอนไปดูที่สนามแพททิ่คลองเตย เวลาดูที่บ้านเอาตัวที่ซื้อที่สนามนั้นแหละมาใส่

พงศกร คุตระกุลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “บางทีไม่วู้ว่ามีใครลงบ้าง ไม่ได้ดูข่าว ผมก็จะไปซื้อพวกหนังสือรีวิวหรือพวก สยามกีฬา หน้าสนามเอา ไม่นั่นดูไม่วู้ว่าใครลงบ้าง”

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ของผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านการใช้จ่ายของผู้ชมและแฟนบอลในสนามจะมีมากกว่าการรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์ แต่จะมีค่าใช้จ่ายแฝงมากับการรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์ด้วย คือ ค่าไฟและค่าเคเบิล โดยพฤติกรรมด้านการใช้จ่ายในพื้นที่การรับชมต่าง ๆ จะแตกต่างกันไป อาทิ ค่าตัว ค่าเดินทาง ค่าของกิน ค่าของที่ระลึก ค่าเครื่องดื่ม

4. การทำกิจกรรมต่าง ๆ กับการมีส่วนร่วมับบรรยากาศในพื้นที่ก่อนการรับชมทั้งในสนามและสื่อโทรทัศน์

4.1 การทำกิจกรรมต่าง ๆ กับการมีส่วนร่วมับบรรยากาศในพื้นที่ก่อนการรับชมด้านหน้าสนาม

จากคำกล่าวของอนุสร จุลลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “บุตสปอนเซอร์หน้าสนาม สวพ. ชลบุรี นัดทีมชลบุรีกับทีมเมืองทองฯ เค้าลงทุนเอาดีเจพลาซ่าเข้ามาเป็นพิธีกรเลย เรียกคนเข้าร่วมสนุกได้เยอะมาก พี่เองยังยืนดูตั้งนาน ยังไม่เข้าสนามเลยหรือให้เพื่อนเข้าไปจองที่ให้ก่อน พี่เองจะเดินเล่นดูกิจกรรมบูทต่าง ๆ หน้าสนามก่อน บางทีก็จะเดินเล่น Shop ไว้ใกล้แข่งค่อยเดินเข้าไป”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เป็นบางนัดนะ แล้วแต่อารมณ์ วันไหนเรียนเหนื่อย ๆ มากี่ไม่ ถ้าวันไหนไม่มีเรียนก็เอาชะหน่อย การไปสนามบอลก็เหมือนไปเที่ยวกับเพื่อนนั่นแหละ ถ้าไม่มีบอลก็ไม่รู้ว่าจะได้เจอกันรึป่าว ตั้งแต่บอลไทยเป็นที่นิยม แ่เอาทิดย์เดียวกัก็ได้เจอกันแล้ว ส่วนใหญ่ที่ยังไม่เข้าไปนั่งเลยเพราะจะนั่งสังสรรค์กับพวกเพื่อนอยู่ด้านหน้าสนามก่อน ผมชอบดูพวกบรรยากาศหน้าสนาม มันเพลินดี กับพวกกลุ่มแฟนบอลที่กำลังทยอยเข้าสนามเรื่อย ๆ รอใกล้คิกออฟก่อนถึงจะเข้าไป จี้เกียจเข้าไปนั่งรอนาน ๆ มันเมื่อย”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “มักจะหาอะไรกินก่อนแล้วค่อยเข้านะ อย่างร้านหมูทอดเจ้าประจำที่บอก กับโค้ก หรือไม่กี่เบียร์ดบท้ายก่อนเข้าสนาม แต่ถ้ายังเวลายังเหลืออีกเยอะ บางทีก็จะไปเดินเล่นดูของในร้านของสโมสรก่อน ไว้อีกซัก 15 นาทีก่อนเกมเริ่มแล้วค่อยเดินเข้า”

พงศกร คุณระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็เกือบทุกนัดนะ ก่อนแข่งไม่มีอะไรทำก็นัดกับเพื่อน ๆ ซื้อเบียร์จากร้าน

หน้าสนามนั้นแหละเอาเข้ามากินแถว ๆ นั้น ก็เค้าไม่ให้เอาเหล้าเบียร์เข้าสนามก็เลยต้องกินกันหน้าสนาม แหมทำงานเครียด ๆ มา 5 วันแล้ว วันหยุดได้มาเจอเพื่อนทั้งที่ ต้องสังสรรค์กันหน่อย เอาพอกิม ๆ”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยได้เข้าร่วมสนุก ส่วนใหญ่จะยืนดูพวกพริตตีหน้าซุ่มนั้นแหละ บางทีถ้าน้องเค้าชวนซื้อของที่ขายอยู่ก็ซื้อบ้าง แบบว่าเห็นอกเห็นใจนะ อย่างซุ่มไวตามิลค์มักจะเสียทำนอง ๆ เค้าทุกที ไปที่ไรได้ไวตามิลค์มากินเรื่อยเลย หน้าสนามลิโอของทีมบีจีมีบุทเยอะแยะเลย อย่างบุทไวตามิลค์ สปอนเซอร์ หรือเบียร์ลิโอ พวกซุ่มเหล่านี้นักมีพริตตี มาช่วยดึงดูพวกแฟนบอลทั้งหลายด้วย”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มาดูบอลก็เหมือนมาเจอเพื่อนนั้นแหละ นัดมาที่สนามเร็ว ๆ หน่อย พอเคลียร์เรื่องตัวก็จะซื้อเบียร์มาดวลกันซักกระป๋อง 2-3 กระป๋อง พอหอมปากหอมคอ นั่งคุยกับกลุ่มเพื่อนรอไปเรื่อย ๆ หน้าสนามนั้นแหละ ไวไกล้ ๆ แล้วค่อยขึ้นอัฒจันทร์”

4.2 การทำกิจกรรมต่าง ๆ กับการมีส่วนร่วมับบรรยากาศในพื้นที่
ก่อนการรับชมด้านในสนาม

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “ก็แล้วแต่นะขึ้นอยู่กับโอกาส ส่วนใหญ่ที่จะเข้าไปนั่งรอในสนามเลย ตัวมันเป็นตัวยืนไม่ได้กำหนดที่ไว้ เดี่ยวจะได้ที่ไม่ดี ดูเกมไม่ถนัด ซึ่งเป็นอย่างที่ว่าการดูบอลในสนามจะขาดความสนุกไปเยอะเลย ที่สนามเมืองทองก่อนเกมและหลังเกมทุกครั้ง พวกเชียร์ลีดเดอร์จะนำร้องเพลงประจำสโมสรเสมอ ก่อนเกมพี่มักจะชูผ้าพันคอ กับร้องเพลงประจำสโมสรไปด้วยกับพวกอุลตรา บางทีก็เป็นการแสดงความภักดีต่อสโมสร แล้วก็เป็นการข่มขวัญกองเชียร์คู่แข่งไปในตัวด้วย”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เข้าไปจองที่ก่อนเลย ไม่งั้นคนเต็ม ได้ที่นั่งไม่ดี เพราะตัวมันระบุแค่โซนเท่านั้น ถ้าเกิดได้ที่นั่งมุมได้ดี จะดูบอลไม่สนุกไปเลย บรรยากาศกองเชียร์มันชวนขนลุกนะ ลองคิดว่าคนดูในสนามร่วมหมื่นคนมานั่งร้องเพลงกดดันคู่แข่ง มันชวนให้เราร้องตามมาก อย่างผมเองยังอดร้องตามไม่ได้เลยในบางครั้ง”

อนุสรณ์ จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า
 “แกนนำเชียร์เค้าให้ทำอะไรก็ทำ ร้องก็ร้อง ปรบมือเป็นปรบมือ ไหน ๆ ก็มาดูบอล
 ที่สนามแล้ว แสดงออกพร้อมกับพวกกองเชียร์คนอื่นให้เต็มที่แสดงให้เค้าเห็นไปว่า
 กลุ่มฉลามกรุงแท้จริง”

ธีรรัฐ อากาสวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553)
 กล่าวว่า “เข้าไปนั่งจองก่อนเลย ถ้านัดไหนไปถึงช้าหรือติดธุระ ก็ฝากเพื่อนที่ไปถึงก่อน
 เข้าไปจองที่นั่งไว้ให้ ถ้าเกิดได้ที่นั่งแย่นี่มา ดูบอลเสียดชาติ ไม่ไหว ๆ ชอบนั่งดู
 อย่างเดียวอยู่แล้วนะ จี้เกียจไปนั่งตะโกนร้องเพลงตาม แสบคอ ถึงมันจะดูมันมากก็เถอะ”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553)
 กล่าวว่า “ถ้านัดไหนพี่ไปดูทีมทำเรื่อเตะที่สนาม ไปถึงเร็วพี่จะเข้าไปนั่งรอในสนามเลย
 พวกบูทอะไรพี่ไม่เข้าหรอก . . . จี้เกียจ พี่ตั้งใจมาดูบอลอย่างเดียว”

จิตรภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า
 “ถ้าที่สนามแล้ว ก่อนเกมเริ่มก็จะเข้าไปนั่งรอที่ด้านในสนามเลย ไปนั่งดูพวกนักบอล
 ซ้อมนะ บางทีก็ไปช่วยกันกรี๊ดพวกนักบอล ไม่งั้นก็ไปช่วยพวกพี่ ๆ กองเชียร์ร้องเพลง
 เชียร์นั่นแหละ”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า
 “ก็เป็นประจำนะถ้าไปดูที่สนาม ชอบเข้าไปรอชมเลย รอบ ๆ สนามไม่รู้จะทำอะไร
 ถึงมีบุทให้ร่วมสนุกเยอะก็ตามที่ ผมคิดว่าบรรยากาศความครึกครื้นในสนามมันค่อนข้าง
 น่าสนใจดีนะ มันช่วยเพิ่มความมั่นใจก่อนที่บอลจะเริ่มได้ดีทีเดียว”

พงศกร กุตุระกุลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553)
 กล่าวว่า “ที่สนามยามาฮา อัจฉริยะฝั่งอีสกับเวสต์ในตัวจะกำหนดที่นั่งเลย ถ้าอยากได้
 ที่ดี ๆ ก็ต้องรีบมาซื้อแต่เนิ่น ๆ ถ้านัดไหนเป็นบีกเมตท์ก็ต้องรีบจอง อย่างเจอทีมชลบุรี
 อย่างนี้ ต้องจองตั้งแต่กลางสัปดาห์เลย ไม่งั้นได้ที่ขอบ ๆ แน่ อย่างแย่งตัวเต็ม ถ้าเป็น
 ฝั่งเซาท์กับนอร์ทจะเป็นตัวยืนทั้งหมดไม่กำหนดที่นั่ง ส่วนใหญ่จะซื้อฝั่งเซาท์ กองเชียร์
 เค้าร้องเพลงกันมันดี แต่ต้องรีบเข้าไปหน่อยหรือเอาของอะไรวางจองไว้ก็ได้ ให้รู้ที่ตรงนี้
 มีคนนั่งแล้วนะ ไม่งั้นได้ที่ไม่ดี ตั้งแต่ได้มาเชียร์บอลที่สนามนะ ได้รู้จักพวกคนที่มาเชียร์

ด้วยกันเยอะแยะเลย อย่างพี่บอย พี่ฟลุ้กอะไรทำนองนี้ จากที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็มา รู้จักกันได้เพราะไอ้คำว่ามาดูลูกบอลนี่แหละ”

4.3 การทำกิจกรรมต่าง ๆ กับการมีส่วนร่วมกับบรรยากาศในพื้นที่
ก่อนการรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่ว่า “ก่อนถ่ายทอดสดพี่มักจะทำอย่างอื่นก่อนนะ เออใช่ ส่วนใหญ่จะเล่นกับหมา คือ บ้านพี่เลี้ยงลูกหมาไว้ด้วย ไอ้การที่พี่อยู่คนเดียวก็ต้องดูเล่นอย่างลูกเลย ขณะที่ดูไป ยังต้องอุ้มมันไปด้วยเลย”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “อย่างดูทีวีอยู่ก็จะมีที่ประจำอยู่เลย นั่งรอดูหน้าทีวีนั่นแหละ เปิดรายการดูไปเรื่อย ๆ รอเวลาเริ่มเตะ”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็เหมือนดูอยู่บ้านนั่นแหละ ถ้าในสนามเราได้ที่ประจำเห็นชัดเจน อรรถรสในการดูบอล ก็จะมากขึ้น ถ้าดูโทรทัศน์ที่ห้องหรือ แล้วยแต่คุณะ ถ้าคู่ทีมชลบุรีเตะก็จะตั้งใจนั่งรอ ตั้งแต่ก่อนเริ่มเลย ดูพวกนักพากษ์วิเคราะห์เกมไปพลาง ๆ ก่อน บางทีก็หาอะไรมากินไปด้วยนะ อย่างพวกขนมอะไรทำนองนี้”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “มันก็เหมือนกับดูบอลในสนามนั่นแหละ ก่อนเกมเริ่มผมก็จะหาอะไรทำฆ่าเวลาไปเรื่อย ๆ ก่อน อย่างเล่นอินเทอร์เน็ตรอ เป็นกิจกรรมก่อนการชมขอดชีวิตของผมเลย”

ธำรงรัฐ อากาสวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าดูบอลหน้าจอ อย่างที่บอกก็ไปดูบ้านเพื่อน ส่วนใหญ่ก่อนชมก็จะนั่งรอ หน้าทีวีนั่นแหละ หรือไม่ก็พูดคุยกับเพื่อนรอบอลเริ่ม”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนบอลเริ่มหรือ เกือบทุก ๆ ครั้งพี่ก็จะเปิดทีวีรอดูเลย อย่างวันเสาร์หรือ อาทิตย์ช่วงเย็น ก่อนบอลเตะจะมีรายการนำดูอะไรไปหมด พี่มีรายการที่ต้องดูก่อน บอลเตะอยู่แล้ว เวลาที่ดูบอลกับพ่อ แม่พี่ก็จะเอาพวกของกินในตู้เย็นมาให้ บางทีถ้าพวกญาติพี่มารวมดูกันที่บ้านเยอะ ๆ แม่ก็จะทำอาหารชุดใหญ่เลี้ยงเลย ไอ้การดูบอล บางที

มันก็เหมือนกับการรวมญาติหรือพวกพ้องนั่นแหละ จากที่บ้านสงบ ๆ ก็จะเต็มไปด้วยญาติมิตร นาน ๆ ที่ได้เจอกัน เรื่องที่จะคุยมันก็เยอะตาม พี่จะมีที่นั่งชมประจำอยู่แล้วในห้อง ไม่ว่าจะนอนหรือนั่งก็สบายแถมยังเห็นชัดด้วย ปกติพี่จะใช้ฟูกอันนี้เป็นที่นอนอยู่แล้วด้วย”

จิตรารณ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “จะหาอะไรทำมาเวลาเอาเป็นปกติอยู่แล้ว ไม่รู้ว่าจะทำอะไร กว่าจะจะเริ่มแข่งกีฬานที่เดียว ก็แล้วแต่โอกาสนะ บางทีก็เล่นอินเทอร์เน็ตรอ หรือถ้าห้องสกปรกมากก็จะเก็บกวาดห้องก่อน”

ภควรรต พลายจั่น (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก็จะเปิดทีวีรอไว้อยู่แล้ว วันไหนถ้าไม่มีอะไรทำก็จะมานอนรอดูมันหน้าทีวีเลย ไล่เปลี่ยนช่องดูไปเรื่อย ถ้าวันไหนมีเพื่อนมาคุยด้วย การนั่งรอดูก็จะเป็นการพูดคุยกันเกี่ยวกับการแข่งขันซะส่วนใหญ่ ขาดไม่ได้เลย ถ้าดูบอลที่บ้านแล้วไม่มีของกินละก็เหมือนขาดอะไรบางอย่างไป โดยเฉพาะถ้ามีพวกเพื่อนมาคุยด้วย ต้องจัดของมีนเมาชนิดหนึ่ง ไม่งั้นไม่ครบองค์ประชุม เหมือนดูบอลแล้วขาดรสชาติ”

เฉลิมนนท์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนดูบอลทางโทรทัศน์ ก็จะหาอะไรทำไปด้วยนะ เช่น เล่นคอมพิวเตอร์ หรือไม่ก็หาหนังสือมาอ่าน พอบอลเริ่มแข่งก็เลิกหันมาตั้งใจดูบอลอย่างเดียว”

พงศกร กุศลระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะนัดเพื่อนมาที่บ้าน ถ้าสัปดาห์ไหนทีมเมืองทองฯ ไปเตะต่างจังหวัด ก่อนบอลจะเริ่มก็จะวนอยู่กับการซื้อของพวกอาหารเครื่องดื่มเข้ามากินกับเพื่อนนี้แหละ กว่าที่จะเสร็จบอลก็เริ่มพอดี”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าเป็นการรับชมในบ้าน ส่วนใหญ่จะมีที่ประจำอยู่แล้ว เลือกที่ดูให้มันสบายแล้วเราก็ดูชัดด้วย ไม่งั้นก็ดูบอลไม่สนุก ไม่เหมือนในสนามที่บรรยากาศมันได้อารมณ์มากกว่า ไม่ว่าจะดูจากตรงไหน”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็จะนั่งตั้งท่ารอดูอยู่หน้าทีวีเลยนั่นแหละ เพราะไม่รู้จะทำอะไร ปกติถ้าดูอยู่บ้าน

ก็มักจะดูคนเดียว ส่วนใหญ่ก็ไม่อะไรมาจากนั่งรอดูหน้าโทรทัศน์นั่นละ แต่ถ้ามีอะไรทำละก็จะทำมันควบคู่ไปกับการรอคอยเลย”

จากข้อมูลการสัมภาษณ์และการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ผู้ชมหรือแฟนบอลส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมก่อนรับชมมากมาย โดยเฉพาะในสนามแข่งขันที่ผู้ชมจะมีกิจกรรมให้กระทำที่หลากหลายกว่าการรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีข้อจำกัดในด้านพื้นที่มากกว่า

ระหว่างการแข่งขัน ในช่วงระหว่างการแข่งขันนี้เป็นช่วงเวลาของความสนุกสนานในการรับฟุตบอล โดยผู้ชมจะมีกิจกรรมระหว่างการแข่งขัน และการแสดงออกทางด้านการเชียร์ฟุตบอล โดยมีรายละเอียดของข้อมูลของผู้วิจัยที่ผ่านการตีความแล้วที่ได้จากสัมภาษณ์และสังเกตการณ์ดังนี้

1. การทำกิจกรรม และการแสดงออกด้านการเชียร์ฟุตบอล รวมถึงความรู้สึกเกี่ยวกับบรรยากาศในช่วงระหว่างการแข่งขัน ทั้งในสนามและรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

1.1 การทำกิจกรรม และการแสดงออกด้านการเชียร์ฟุตบอล รวมถึงความรู้สึกเกี่ยวกับบรรยากาศในช่วงระหว่างการแข่งขันในสนาม

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่กล่าวว่า “สำหรับทีมในฟุตบอลไทยลีกส่วนใหญ่จะมีเชียร์ลีดเดอร์คอยนำเชียร์ เวลาร้องเพลงพวกเขาจะคอยนำว่าจะร้องเพลงอะไร เช่น ทีมเมืองทองฯ จะมีเชียร์ลีดเดอร์ประจำอยู่ 4 คน คอยนำร้องเพลง ช่วงเริ่มร้องเพลงหนึ่ง พอยิงประตูได้ก็ร้องอีกเพลง หรือตอนกำลังบุกก็เปลี่ยนไปอีกเพลง ขึ้นอยู่กับช่วงเวลานะ มันสนุกมากเลยนะกับการได้ยืนลุ้นเกม แล้วเราสามารถออกท่าทางได้เต็มที่ บางทีเราสามารถแสดงตัวตนที่เราเป็นในแบบที่ไม่เคยทำได้ ถ้าเราเชียร์ทีมอะไรหรือชอบทีมอะไรแบบจริงจัง มันก็มีสัญลักษณ์ของทีมที่เราเชียร์ติดตัวไปด้วย เช่น พี่เชียร์เมืองทีมพี่ก็จะใส่เสื้อทีมเมืองทองฯ ไปเชียร์ เวลาร้องเพลงเชียร์ เราก็จะเข้ากลุ่มแฟนบอลของทีมได้อย่างเต็มที่ เป็นเรื่องปกติอยู่แล้วเวลาดูบอลในสนาม มักจะไม่ได้ดูบอลอย่างเดียวหรอก มันวอกแวกนะ บางทีก็ร้องเพลงหรือพูดคุยทำกิจกรรมกับกองเชียร์คนอื่น ๆ ไปด้วย หันมาอีกทีทีมก็โดนยิงไปแล้ว ... ในสนามอารมณ์ร่วมของการเชียร์มันมีมากนะ คือ เราสามารถแสดงออกอะไร ๆ ตามเสียงเชียร์ด้วยอะแอะไปหมด ตั้งแต่การแสดงออกในด้านจนไปถึง

การแสดงด้านลบ อย่างเช่น ตะโกนด่านักเตะ ทำนองนี้ . . . ไม่มีอะไรหรอก มันก็เป็นไปตามเกมอยู่ การที่จะพูดจะคำอะไรมันก็เป็นเรื่องปกติ สำหรับพี่มันก็เป็นเรื่องปกตินะ ขนาดที่เมืองทองเล่นไม่ได้เรื่อง พี่ก็ยังอดที่จะสบถออกมาไม่ได้เลย . . . การได้มาเชียร์ฟุตบอลมันสนุกมากเลย สนุกกว่าดูหนัง ไปเที่ยวห้าง หรือทำอย่างอื่นเยอะ ใต้บรรยากาศในสนามเนี่ยก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้พี่เสพติดฟุตบอลแบบเต็มทีนะ มันไม่น่าเป็นไปได้เลยนะกับการที่คนเป็นพันคนมานั่งดูคน 22 คน แย่งเตะลูกบอลลูกเดียว”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “บางทีพวกแกนนำเชียร์ก็มีบทบาทมากนะ ช่วงผลการแข่งขันแย่หรือทีมเล่นได้ไม่ดี พอพวกแฟนบอลเริ่มตะโกนด่านักบอล พวกแกนนำก็จะเริ่มนำเชียร์ด้วยการร้องเพลงให้กำลังใจทีม พอเจออย่างนี้ก็ต้องเลิกคำหันมาร้องเพลงตามเค้าเลย บรรยากาศมันได้อารมณ์จริง ๆ . . . กิจกรรมที่เราทำนอกเหนือจากการรับชมก็คือร้องเพลงหรือการตะโกนเชียร์ ทำทางไปพร้อม ๆ กับแกนนำเชียร์ บางคนอาจคิดว่ามันดูไร้สาระ แต่ความจริงแล้วมันเป็นแสดงออกถึงอารมณ์ที่มีไปพร้อม ๆ กับการแข่งขันที่กำลังดำเนินอยู่ได้เลย . . . เวลาเชียร์ปากเปล่ามันไม่ค่อยมันเท่าไร ไอ้การที่พวกกองเชียร์เค้าเอากลองเข้ามาตีมันช่วยอารมณ์ได้สินะ เวลาอยู่สนามสังเกตได้เลยว่าอัฒจันทร์ฝั่งที่มีกลองเข้ามาตีจะเชียร์มันกว่าฝั่งที่ไม่มีกลอง . . . การใส่เสื้อหรือแสดงสัญลักษณ์อะไรออกที่บ่งบอกว่าเราคือแฟนบอลทีมนี้เนะ มันสามารถเป็นตัวกระตุ้นอารมณ์ร่วมในการเชียร์ได้คืออย่างหนึ่งด้วย . . . เวลาอยู่ในสนามจะปลดปล่อยเต็มที่เลย เหมือนลืมหายนะ มันเป็นปกติของการเชียร์ฟุตบอลอยู่แล้ว . . . แต่บางทีสมาธิมันก็ไม่ได้จดจ่อกับเกมอย่างเดียวหรอก บางทีบรรยากาศรอบ ๆ สนามมันก็ช่วยในการดึงดูดสายตาของคนดูออกจากเกมได้ ซึ่งผมก็เป็น บางครั้งก็เผลอไปมองอย่างอื่นเหมือนกัน”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เวลาฟ้าไปเชียร์ชลบุรีที่สนาม ก็จะใส่เสื้อทีมไปด้วยตลอด แสดงให้เค้าเห็นไปเลยว่าพวกเราเชียร์ชลบุรี แบบเต็มขั้น . . . มาเชียร์บอลทั้งทีก็ต้องให้เขารู้ว่าเราเชียร์ทีมอะไร อย่างฟ้าเชียร์ทีมชลบุรี ฟ้าก็จะใส่เสื้อทีมกับเอาผ้าพันคอไปด้วยแสดงตัวตนของเราให้กองเชียร์คนอื่นเห็นไปเลยว่าเราเป็นฉลามกรุง เวลาเข้าร่วมเชียร์หรือเพลงเชียร์ก็สามารถทำได้เต็มที่ ไม่ต้องอายใคร เพราะในสนาม ใคร ๆ เค้าก็ทำกัน . . . ก็เป็นบางครั้ง

ที่เหลือบมองที่อื่นที่ไม่ใช่ในสนาม บางทีก็มองการทำท่าทางของแฟนบอลคนอื่น นักเตะข้างสนาม การเปลี่ยนแปลงในสนามมันน่าสับสน สกอร์บอร์ด ถ้าพูดถึงมันก็อีกเยอะนะ ไอ้จุดดึงดูดสายตาของเรานะ . . . เวลาฟ้าเชียร์ ฟ้าก็จะเชียร์แบบสุด ๆ ไปเลยนะ เอาแบบไม่ต้องอาศัยใคร เพราะคนอื่นเขาก็เชียร์แบบเรา . . . มันอดไม่ได้หรอกที่จะพูดคำหยาบออกมา แต่มันก็ไม่ได้มีความหมายว่าเราไปด่าใครเค้านะ มันก็แค่เป็นคำอุทานที่เราพูดกับตัวเอง ในความหมายที่เรารู้สึกผิดหวังกับทีมที่เชียร์ก็เท่านั้น”

วรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “โห ถ้าไม่พอใจพวกนักบอลกวน ๆ หรือว่าทีมฝ่ายตรงข้ามเล่นแรง ไม่ก็กรรมการเป่าไม่เข้าหูนะ บางทีการโหหรือสบถใส่อย่างเดียวมันก็ไม่พอนะ อาจต้องมีท่าทางประกอบไปด้วยอย่างชูนิ้วกลางให้ อะไรทำนองนั้น . . . บรรยากาศทั้งในสนามและเกมมันพาไปนะ พวกนี้มันมีส่วนในการแสดงออกด้านเชียร์มาก เกมยิ่งมันคนดูก็ยิ่งล้น ถ้าเกมยิ่งเดือดคนดูก็จะเดือดตาม . . . โอ๊ย ไม่ว่าอาชีพไหน ทำอะไรมา ถ้าได้มาอยู่ในสนามฟุตบอลก็เหมือนกันหมดนะ เป็นเพียงแค่คนดูหรือกองเชียร์ที่คอยลุ้นและเชียร์ไปกับเกมในสนาม . . . ผมไม่ชอบร้องเพลงหรือเชียร์ไปตามแกนนำหรอก ส่วนใหญ่จะเป็นยืนหรือไมก็นั่งล้นมากกว่า บางครั้งก็อาจมีการตะโกน หรือไม่ก็พูดคุยเกี่ยวกับเกมกับเพื่อนหรือกองเชียร์ใกล้ ๆ เพื่อเป็นการระบายอารมณ์”

ธำรงรัฐ อากาสวิภาค (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มันอดใจไม่ให้แวบไปมองไม่ได้หรอก ก็พริตตี้น่ารักขนาดนั้น บอลก็บอลเตะผมว่านะมันก็รวมแฟนบอลผู้ชายทุกคนแหละนะที่ต้องมีวอกแวกกันบ้าง นั่นแหละที่เรียกว่าบรรยากาศรอบสนามมันพาไปนะ . . . ปกติจะนั่งเชียร์เฉย ๆ อยู่แล้วแต่บางจังหวะหวาดเสียวก็อาจผล่อตะโกน หรือล้นได้เหมือนกัน . . . การได้มาเชียร์ในสนามมันก็เป็นสถานที่อย่างหนึ่งที่ทำให้คนดูหลุดจากกิจวัตรเดิม ๆ ได้นะ และไอ้การที่สามารถเชียร์บอลตะโกนแหกปากแบบสุดเหวี่ยงได้ มันทำให้หลุดเข้ามาอยู่ในโลกของการแข่งขันฟุตบอลแวบหนึ่ง มันสามารถทำให้เราออกจากความเครียดที่สั่งสมมาตลอด 5 วัน จากการทำงานได้เป็นอย่างดีเลย”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก็ไม่ค่อยออกท่าทางอะไรมาหรอก อย่างดีก็แค่โยกตัวล้นตามหรือจังหวะหวาดเสียว

ก็แค่เกร็งนิดหน่อยเท่านั้น ถ้าเกมมัน ๆ หน้อยก็ยกไม้ยกมือ . . . ก็แล้วแต่ความสนุกของเกมนะ บางเกมรูปเกมมันเนือยมาก ความสนใจในเกมก็น้อยลงไปด้วย มันทำให้คนดูเกิดอาการวอกแวกไปเยอะเลย อย่างผมบางทีก็หันไปมองฟรีดี้ข้างสนามบ้าง ชู่มม้านั่งสำรองบ้าง แต่ถ้าในเกมที่อัตราความสนุก ๆ สูงละก็ไม่ค่อยวอกแวกหรอก”

จิตรารณ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ถ้าดูในสนามละก็ ค้อมล้นเต็มที่อยู่แล้ว ยิ่งเป็นแมตช์ทีมที่ตามเชียร์ละก็ ยิ่งล้นเพิ่มขึ้นไปอีก . . . มันก็เป็นไปตามบรรยากาศของกองเชียร์ ยิ่งกองเชียร์ยิ่งอีกทีมส่งเสียงเชียร์ มันพลอยทำให้เรามีอารมณ์ร่วมไปด้วย”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “บางทีก็ต้องมีพูดคุยกันบ้าง ไม่งั้นดูบอลไม่สนุก มันต้องดูไปวิจารณ์ควบคู่กันไปกับเกม หรือบางทีก็มีแขวะกั๊กกันบ้างนะ . . . มันก็มีนะพูดในแบบให้กำลังใจทีมนะ มันอดไม่ได้หรอกที่ต้องพูดกัน แต่ต้องในกรณีที่มากับแฟนบอลที่เชียร์ทีมเดียวกันนะ ผมคงไม่ไปพูดเชียร์ทีมตัวเองกับฝ่ายตรงข้ามหรอก . . . ปกติจะไม่ค่อยออกอาการมากหรอก นอกจากจะยิ่งก็ลุกขึ้นเฮทีนึ่ง แต่ถ้าทีมโดนยิงละก็จะเจี๊ยบ แต่ก็มีแอบผิดหวังบ้างนะ บางทีอาจจะโกนค่าทีมตัวเองไปบ้างเหมือนกัน บางครั้งการดูบอลก็ไม่จำเป็นต้องแสดงออกอะไรขนาดนั้นหรอก แกรู้อยู่ในใจว่าเชียร์ทีมอะไรก็พอแล้ว แบบว่าเอาใจช่วยอยู่ลึกลับ ๆ นะ แต่บางทีก็อดที่จะเฮออกมาดัง ๆ ไม่ได้ เวลาที่ทีมพังประตูคู่แข่งได้”

พงศกร คุตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เป็นที่เข้าใจกันอยู่แล้วระหว่างผู้ชมหรือนักบอว่าการตบมือ หรือชูมือ ยกนิ้ว ให้นั้นมันเป็นการให้กำลังใจหรือว่าเรากำลังชื่นชมและพอใจฟอร์มการเล่นของทีม ในขณะนั้น . . . มันเป็นการมีส่วนร่วมกันไปกับการแข่งขันอยู่แล้ว สำหรับพวกกลุ่มคนดูไม่ว่าส่งเสียงเชียร์หรือตะโกนค่า พวกนักบอลจะรู้ด้วยว่าตอนนี้กองเชียร์พอใจกับฟอร์มการเล่นหรือไม่ ทั้งยังเป็นการกระตุ้นพวกเขาไปในตัวด้วย . . . ก็บอกไม่ถูกนะ คือถ้าได้มานั่งเชียร์ในสนามจริง มันได้ปลดปล่อยอารมณ์ที่อัดอั้นออกมา ในรูปแบบของการตะโกนส่งเสียงเชียร์ทีม”

ศรัณย์ รื่นรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ความจริงก็ตะโกนเชียร์เต็มทีนะ มีจังหวะลุนอะไรก็เปลวแหกปากไปเหมือนกัน แต่มัน

ก็ยังเหมือนกับขาดอะไรไป เหมือนตะโกนใส่หน้าจอทีวี ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไม่มีใครมารับรู้ไปกับเรา . . . แต่ถ้าเป็นสนามแล้วละก็ พอมีจังหวะลှ่นแล้วได้ตะโกนเชียร์มันก็เหมือนอะไรตอบรับ ก็คือ นักบอลได้ยินเสียงเชียร์ของกองเชียร์ ประมาณคือการกระทำอะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่ของกองเชียร์นั้นสามารถส่งไปถึงนักบอลในสนามได้”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553)

กล่าวว่า “บางคนชอบบรรยากาศ แต่อาจต้องขวนขวายเดินทางนิดนึง อย่างเนี่ยถ้าไม่ติดธุระ คือ มีโอกาสดังนั้นจะไปดูที่สนาม ก็อย่างที่บอกบรรยากาศความสนุกมันมีส่วนดึงดูดมาก . . . ถึงแม้จะต้องเหน็ดเหนื่อย ตากแดด ตากฝน เพื่อที่จะตามไปดูฟุตบอลในสนาม แต่มันก็คุ้มค่า บรรยากาศในสนามก็ดี การร่วมกันเชียร์ของกลุ่มแฟนบอลก็ดี หรือว่าการที่ได้สัมผัสกับนักฟุตบอลระดับชาติตัวเป็น ๆ เช่น ณัฐพร สุริย์ สุเชาว์ หรือคัสกร ก็ดี สิ่งเหล่านี้สามารถเก็บไว้เป็นประสบการณ์ส่วนตัวของเราได้อย่างดีทีเดียว คือ มันคุ้มค่าเหนื่อยหรือกับเงินทองที่เสียไปจากการดูฟุตบอลหนึ่งนัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันหาไม่ได้เลยในการไปเดินห้างหรือไปเที่ยวผับ แม้จะเป็นสิ่งบันเทิงที่สามารถผ่อนคลายความเครียดเหมือนกันก็ตามที”

1.2 การทำกิจกรรม และการแสดงออกด้านการเชียร์ฟุตบอล รวมถึงความรู้สึกเกี่ยวกับบรรยากาศในช่วงระหว่างการแข่งขันผ่านสื่อโทรทัศน์

จากคำสัมภาษณ์ของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถึงแม้จะไม่มันและบรรยากาศจะไม่ได้เท่าในสนาม แต่การดูในบ้านพี่ก็สามารถแสดงอารมณ์ในการเชียร์ออกมาได้เหมือนกัน . . . ส่งเสียงเชียร์เออ นั่งค่าเออ โยกตัวตามเออ สิ่งเหล่านี้มันออกมาเองกับการนั่งดูบอลนะ บางทีบรรยากาศของเกมมันพาไป เคียวนี่เกมฟุตบอลมันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของชาวไทยจริง ๆ นี่ขนาดนั่งดูหน้าจอโทรทัศน์นะเนี่ย ยังออกอาการได้แบบสุด ๆ ขนาดนี้”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ดูอยู่บ้านเหอ มันก็มีการลှ่นออกท่าทางบ้างนะ แต่มันก็ไม่ได้ฟีลเหมือนลှ่นในสนาม ซึ่งบางทีเราก็คงไม่ได้ตั้งใจดูอย่างเดียว อาจมีกิจกรรมอะไรทำไปพร้อม ๆ กันด้วย ก็อยู่บ้านเนอะ จะทำอะไรก็ได้อยู่แล้ว . . . ถ้านั่งดูถ่ายทอดคนเดียวก็ไม่จำเป็นต้องทำอะไรมาก นอกจากนั่งดูหรือลှ่นเฉย ๆ แต่ถ้ามีคนอื่นอาจจะเป็นกลุ่มเพื่อน

หรือพี่ป้าน้ำอา บางครั้งการแสดงออกให้คนอื่น ๆ รู้ว่าเราเชียร์อะไรมันก็มีเหมือนกัน ตั้งแต่ตะโกนลุ้นหรือเชียร์มันก็จะดังขึ้นกว่าปกติ และถ้าเป็นบิกแมตท์ก็จะมีการสวมเสื้อทีมที่เชียร์มาเก้พกันเลย”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนฟ้าติดธุระไม่ได้ไปดูฟุตบอลที่สนามก็จะอยู่ที่บ้าน แต่ถ้าได้ดูอยู่ที่บ้านจริง ๆ ละก็จะไม่ค่อยได้ตั้งใจดูเท่าไร เพราะเดี๋ยวก็นอนทำนี่ไปด้วย ไม่ค่อยมีสมาธิในการดูเท่าไร หันมามองหน้าจออีกทีก็ไม่ทันดูละ”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “แบบในบ้านเนี่ยการแสดงมันก็เต็มที่ได้แหละ แต่มันจะไม่สุดเท่าในสนาม แต่ถ้าได้ดูกับเพื่อนหลาย ๆ คนมันก็ไม่แน่นะ ความมันจะอยู่ที่เราเฝ้าเชียร์เพื่อนที่เชียร์ทีมตรงข้าม และเมื่อทีมที่เราเชียร์โดนก็จะโดนเฝ้าเชียร์ ถ้าถ่วงจากเพื่อนแทน”

ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ได้มีใครมานั่งทำป้ายเชียร์ ร้องเพลง ตีกลองในบ้านหรอกนะ บรรยากาศมันไม่ใช่ ถ้ามีใครทำก็บ้าแล้ว อย่างดีก็แค่สวมเสื้อทีมมานั่งเชียร์เท่านั้นแหละ ... ยิ่งถ้าไม่ได้ดูในสนามด้วย อารมณ์ร่วมกับเกมมันจะหายไปเยอะเลย บางครั้งก็มีเพลอหลับระหว่างดูบอลไทยคาทีวีเหมือนกัน ถ้าบางคู่มันกร่อยจริง ๆ ... แต่ถ้ากับเพื่อนมันก็อีกแบบนะ มีคนมานั่งหน้าจอด้วยกันก็ทำให้การดูบอลสนุกขึ้นมา อย่างน้อยก็มีเพื่อนคุย”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็เหมือนในสนามนั่นแหละ ได้ลุ้นเหมือนกัน ไอ้การตะโกนเชียร์หรือคำทีมหน้าจอทีวีก็มีเหมือนกัน แต่อารมณ์ร่วมมันไม่รุนแรงเท่ากับในสนาม ... แม้ไอ้การดูบอลที่บ้านจะไม่สนุกหรือได้อรรถรสเท่ากับไปดูบอลของจริงที่สนาม แต่ในแง่ของความสนุกของเกมการแข่งขันแล้วมันก็เหมือนกันนะ ในช่วงเวลาแค่ชั่วโมงครึ่ง แม้จะเป็นแค่ในจอสี่เหลี่ยมก็ตาม มันช่วยให้ความสนุกสนานและลุ้นไปกับผลการแข่งขันของทีมที่รักได้อย่างดีทีเดียว ... ถ้าได้ดูเกมและสัมผัสบรรยากาศในสนาม มันก็ช่วยกระตุ้นการแสดงในด้านการเชียร์ที่ได้เหมือนกันนะ คือ ปกติที่จะเป็นคนนั่งเชียร์เฉย ๆ โดยไม่แสดงออกอะไรอยู่แล้ว แต่ถ้าได้มานั่งดูในสนาม บางครั้งก็จะออกอาการลุ้นบ้างเหมือนกัน ... การร่วมทำกิจกรรมกับพวกกองเชียร์พี่ไม่ค่อยได้ทำหรอก ชี้แจงไปยืนเฮ้ย ๆ กับพวกเขา

พี่ชอบนั่งดูเฉย ๆ มากกว่าที่จะทำอะไรหลาย ๆ อย่างไปพร้อมกัน บางทีอาจทำให้พี่ดูเกมไม่รู้เรื่องไปเลย ยิ่งในสนามไม่มีคนพากษ์ให้ฟังด้วย”

จิตรารักษ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ไม่ทำงานที่ค้างไว้ ก็เล่นอินเทอร์เน็ตไปด้วย แต่ถ้าคู่ใหญ่ ๆ อย่างพวกทีมเมืองทองฯ ชลบุรี บุรีรัมย์ ละก็จะตั้งใจดูอย่างเดียว ... ถ้าเป็นการนั่งชมในบ้านละก็ ตอนพักครึ่ง ต่อมก็จะเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอย่างอื่น พอครึ่งหลังเริ่มก็จะพยายามตั้งใจนั่งดูเหมือนเดิม ... ไม่มีใครมานั่งร้องเพลงไปด้วยหรอก เดี่ยวเขาจะหาว่าบ้า อย่างดีก็แค่เฮออกมาเสียงดัง ๆ แต่ถ้าดูในสนามนะก็อาจอดใจไม่อยู่ เผลอร้องคลอตามไปก็มี”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มันก็เหมือนกับในสนามนั่นแหละ มันก็อดที่จะนั่งลุ้นนั่งวิจารณ์ไปด้วยไม่ได้ ยิ่งถ้าในนัดที่มีเพื่อนมาร่วมเชียร์ไปด้วย มันก็ยังทำให้บรรยากาศการดูฟุตบอลมันสนุกขึ้นอีกเยอะ ... นั่งดูหน้าทีวีก็ส่วนนั่งดูหน้าทีวี แม้จะไม่มันเท่ากับดูในสนามก็เถอะ แต่ก็ได้เสพฟุตบอลไปพร้อม ๆ กับคนดูในสนามเหมือนกัน ถ้าเห็นนักบอลคนไหน เราก็เห็นคนนั้นเหมือนกัน แล้วยังมีกล้องซูมให้เห็นชัดกว่าอีกต่างหาก”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “อารมณ์มันเฉย ๆ กว่านะไ้การนั่งดูบอลที่บ้าน บางครั้งสบายเกินจนนั่งหลับไปเลยก็มี บางทีก็นั่งทำอย่างอื่นไปด้วยจนดูไม่รู้เรื่องก็มี ทำต้องมาดูไฮไลท์หลังจบเกมอีกที ... ไม่มีใครแต่งตัวใส่เสื้อทีม ใส่ผ้าพันคอ หรือเพนท์หน้าตาไปเดินตามห้างหรอกนะ ถ้ามีใครทำก็คงโดนหาว่าบ้าเป็นแน่ แต่ที่ ๆ สามารถทำได้เต็มที่ก็คือในสนามบอล”

พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติไม่ค่อยมีอะไรทำอยู่แล้ว ถ้าวันไหนดูบอลอยู่ที่บ้านก็นั่งดูอย่างเดียวอยู่แล้ว ยิ่งถ้าทีมที่เราเชียร์ลงแข่งก็จะตั้งใจดูเป็นพิเศษ ... ชมในบ้านก็เหมือนกัน ออกท่าทางลุ้นขณะดูแข่งด้วย เหมือนกับในสนามนั่นแหละ ... ส่วนใหญ่พอทีมโดนยิงก็กุมหัว หรือส่ายหน้า ถ้าทีมยิงดีก็กระโดด ชูมือ แล้วก็ร้อง เฮ เฮ ดัง ๆ ... มันก็ต่างกันไปในะ ดีกันคนละแบบ ดูที่บ้านสบายและประหยัดกว่า แต่ดูที่สนามได้อารมณ์และลุ้นมากกว่า”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ถึงแม้ว่าการดูบอลที่บ้านนั้นจะไม่ค่อยออกอาการซักเท่าไร อย่างมากก็แค่ลุ้นส่งเสียง

ตะโกนบ้างเป็นระยะ ๆ แต่ถ้าให้เทียบกับการดูทีวีปกติแล้วพวกหนังหรือละครจะไม่มี
เลขนะ จะนั่งดูเฉย ๆ ชะมากกว่า แต่ไอ้การดูบอลแบบสด ๆ เนี่ยมันได้ปลดปล่อยมากกว่า
ดูทีวีปกติเยอะเลย”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า
“มันก็ต้องต่างกันอยู่ในสองที่นะ แค่ว่าบรรยากาศในสนามกับบ้านก็ไม่เหมือนกันแล้ว
ในสนามมันต้องเร้าใจกว่าเป็นธรรมดา . . . มันก็แล้วแต่คนชอบนะ บางคนชอบ
ความสบายแบบว่าจี้เกียจเดินทางก็จะนิยมนั่งดูอยู่ที่บ้าน”

จากข้อมูลการสัมภาษณ์และการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมและกิจกรรม
การเชียร์ของผู้ชมในสนามจะมีการลุ้นและมีอารมณ์ร่วมในการเชียร์มากกว่าการรับชม
ที่บ้าน โดยการรับชมในบ้านนั้น ผู้ชมจะมีอิสระเสรีที่จะลุกไปทำอะไรก็ได้ นอกจาก
การดูบอลทำให้ความจดจ่อกับการแข่งขันจึงมีน้อยลง แต่ในกรณีนี้ก็ขึ้นอยู่กับตัวผู้ชมเอง
ด้วยว่าจะมีความตั้งใจจดจ่ออยู่กับการแข่งขันมากเท่าไร

2. การทำกิจกรรม รวมถึงความรู้สึกเกี่ยวบรรยากาศในช่วงพักครึ่ง ทั้งในสนาม
และรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

จากคำสัมภาษณ์ของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม
2553) กล่าวว่า “ในช่วงพักครึ่งมันก็ไม่มีอะไรมากหรอก ก็แค่รอ หรือบางทีพี่ก็จะไปทำ
ธุระส่วนตัวหรือกิจกรรมอย่างอื่นนอกเหนือจากชมฟุตบอล”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า
“ช่วงพักครึ่งจะนั่งอยู่ในสนามนั่นแหละ รอนั่งชมพวกกิจกรรมของกองเชียร์ ถ้าจะมี
การแลกของที่ระลึกกันระหว่างกองเชียร์ทั้งสองทีม และก็มีกิจกรรมร่วมให้กองเชียร์
บนอัฒจันทร์ลงไปร่วมสนุกกับพิธีในสนามด้วย”

อนุสร จุลตางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า
“ส่วนใหญ่จะนั่งอยู่ไม่ลงไปไหนนะ แต่บางครั้งก็อาจลงไปยืดเส้นยืดสาย”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า
“ส่วนใหญ่ช่วงเวลาพักนั้น ในสนามกับที่บ้านมันก็ไม่ต่างกันนะ คือ ผมสามารถผละจาก
การรับชมและนั่งลุ้นเกมการแข่งขันไปทำธุระอย่างอื่นได้ชั่วขณะ”

ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ช่วงพักครั้งนักเตะได้พัก คนดูหรือกองเชียร์ได้พักเหมือนกัน โดยส่วนใหญ่แล้ว ระหว่างพักก็จะนั่งรอชมต่อในสนามนั่นละ ไม่ลุกไปไหน . . . ถ้าดูถ่ายทอดทางหน้าจอ ก็เหมือนกัน ในช่วงพักครึ่งชอบที่จะนั่งดูไฮไลท์หรือพวักนักพากษ์ที่วิจารณ์เกมต่อเลย โดยที่จะไม่ลุกไปไหน”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “กิจกรรมในช่วงพักครึ่งก็ไม่ต่างกับระหว่างการดูหรือพัก เพียงช่วงพักครึ่งไม่มีฟุตบอลเตะที่จะปลีกตัวไปทำอะไรก็ได้เต็มที่ ดูอยู่ที่บ้านไม่เหมือนดูอยู่ในสนามหรือถนน ถ้าเทียบกับในแง่ของความสะดวกสบายและความเป็นอิสระส่วนตัวนะ”

จิตราภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “มักจะลงไปซื้อพวกของกินหรือน้ำเอาเข้ามากินในสนามนะ นั่งลุ่นนั่งเชียร์นานแล้ว คอมันแห้ง”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนผมจะนิยมนั่งดูไฮไลท์ช่วงพักครึ่งต่อเลยนะ บางครั้งมันจำเหตุการณ์ในช่วงครั้งแรกไม่ค่อยได้นะ เป็นการทวนเอา ดูแล้วก็จะวิจารณ์กับพวกเพื่อน ๆ ที่ดูด้วยนะแหละ”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ไม่มีอะไรมากนะตอนพักครึ่ง ส่วนใหญ่ก็จะออกไปธุระ สูบบุหรี่ กินน้ำ อะไรทำนองนี้”

พงศกร คุตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็เหมือนเป็นการพักผ่อนแหละ พอบอลหมดครึ่ง พวกเราก็สามารถพักอารมณ์ที่พลุ่งพล่านได้ผ่อนคลายไปกับการทำกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากนี้แทน”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “มันเหมือนเป็นการผ่อนคลาย หลังจากเครียดกับเกมมาตลอด 45 นาที ปกติแล้วช่วงครึ่งก็จะลงจากสนามไปเข้าห้องน้ำหรือหาซื้อของกิน”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “โอ้ยในช่วงพักครึ่งไม่ว่ากองเชียร์ที่ไหนก็เหมือนกันแหละ อย่างผมเนี่ยก็จะหันไปทำอะไรอย่างอื่นนอกจากการดูบอล . . . อย่างดูในบ้านก็เหมือนกัน ก็แล้วแต่ว่าจะทำอะไร บอลมันพักตั้ง 15 นาที มันก็ต้องหาอะไรทำเพื่อเป็นการฆ่าเวลา”

จากข้อมูลการสัมภาษณ์และการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ทั้งการรับชมในสนาม หรือการรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์ในช่วงพักครึ่งนั้น แม้ผู้ชมหรือแฟนบอลจะมีกิจกรรมทำ ที่นอกเหนือไปจากการรับชมฟุตบอล ถือได้ว่าเป็นการผ่อนคลายและละความสนใจ จากเกมการแข่งขันได้บ้าง แต่เมื่อครึ่งหลังเริ่มขึ้นผู้ชมก็จะกลับมาให้ความสนใจกับการแข่งขันอย่างจริงจังต่อ

หลังการรับชม ในช่วงหลังการรับชมนี้เป็นช่วงเวลาเลิกลาจากการรับชมฟุตบอล กิจกรรมหลังการรับชมกีฬาโดยเฉพาะการแข่งขันฟุตบอลนั้นจัดได้ว่ามีลักษณะของ พฤติกรรมที่ไม่เหมือนใคร โดยกิจกรรมหลังการรับชมฟุตบอลนั้นมีความแตกต่างกัน ตามสภาพพื้นที่ของแต่ละการรับชมไม่ว่าจะเป็นสนามแข่งขันหรือดูโทรทัศน์ในบ้าน โดยมีรายละเอียดของข้อมูลของผู้วิจัยที่ผ่านการตีความแล้วที่ได้จากสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์ดังนี้

1. การทำกิจกรรมหลังการรับชม ทั้งในสนามและรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

1.1 การทำกิจกรรมหลังการรับชมในสนาม

จากคำสัมภาษณ์ของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ยังไม่กลับเลยหรอก พี่จะยังอยู่ในสนามสักพักนะ รอดูบรรยากาศ หลังเกมนะ มันไม่เหมือนกันไปซะทุกนัดหรอก นัดนี้ก็อีกแบบ นัดหน้าก็อีกแบบ บางทีบรรยากาศหลังเกมมันคงชวนให้พื่ออยู่ในสนามต่อมั้ง”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “สำหรับผมจะยังอยู่ดูนักเตะเดินมาขอบคุณกองเชียร์ก่อนนะ บางทีผมก็เข้าไปขอลายเซ็น หรือถ่ายรูปบ้าง เอาไปแจกเพื่อนสาวนะ ความจริงบรรยากาศหลังจบมันก็มีส่วน ในการดึงดูดผมไม่ให้ออกจากสนามไปเลยนะ”

จิตรารณ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ปกติถ้ามากับแฟนจะอยู่รอดูบรรยากาศหลังจบเกมนะ เพราะแฟนมีรถ แต่ถ้ามาคนเดียว ก็จะกลับเลย แลมออกก่อนเกมจบด้วย เพราะเดี๋ยวต้องมาแย่งรถแท็กซี่กับกลุ่มคนที่ออกมา”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผมจะอยู่ต่ออีกซักพัก รอคนออกจากสนามให้หมดก่อน จี๋เกียจออกไปเจอรถติด นอกจากนี้ยังได้สัมผัสบรรยากาศหลังเกมอีกด้วย”

พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็แล้วแต่เมตต์นั่นะ ถ้าเมตต์ที่ชนะผมก็จะอยู่คอยฉลองกับพวกกองเชียร์ แต่เมตต์แพ้ก็จะออกเลย บางทีรู้ว่าจะแพ้ตั้งแต่ยังไม่จบเกม ก็จะเดินออกก่อนเลย รับไม่ได้วะ”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “หลังจบเกมผมยังไม่ออกจากสนามเลยหรอก อยู่คอยช่วยตะโกนแหกปากร่วมกับพวกเพื่อน ๆ ที่มาดูบอลด้วยกันก่อน มันดี มีทั้งชมทั้งด่าทีมทะเล่เล้ากันไป บางทีก็ร่วมร้องเพลงเชียร์ไปกับเค้าด้วยเลย”

1.2 เดินทางออกจากสนามทันที

จากการสัมภาษณ์คณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) ที่กล่าวว่า “บางทีก็กลับที่พักเลย ยกเว้นบางสัปดาห์ก็อาจไปหาอะไรกินกับเพื่อน ๆ ต่อ แถวสนามนั่นแหละ”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “พอเลิกแล้ว ต้องรีบกลับเลย ชลบุรีกับกรุงเทพฯ ตั้งกว่าร้อยกิโล ขึ้นไอ้เอ้อยู่แถวสนามได้ดึกแน่”

อนุสร จุลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “สำหรับฟานะก็จะกลับเลย เพราะต้องกลับกรุงเทพฯ ความจริงก็อยากอยู่ฉลองกับพวกเพื่อนต่อนะ แต่ชลบุรีกับกรุงเทพฯ มันไกลกันตั้ง 100 กิโลเมตร”

ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ผมจะเน้นออกก่อนเกมจบ รอช่วงทเวลาเริ่มก็จะออกเลย รอออกพร้อมกันไม่ไหว รถมันติดมาก”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก็จะออกก่อนเกมเลิกซักประมาณ 5-10 นาที กลัวรถติด แต่ความจริงก็อยากอยู่ดูจนจบเกมนะ แต่กลัวรถติด”

จิตรภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ปกติถ้ามากับแฟนจะอยู่รอดูบรรยากาศหลังจบเกมนะ เพราะแฟนมีรถ แต่ถ้ามาคนเดียว

ก็จะกลับเลย แถมออกก่อนเกมจบด้วย เพราะเดี๋ยวต้องมาแข่งรถแท็กซี่กับกลุ่มคนที่ออกมา”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ผมจะออกเลย จี้เกียจอยู่แล้ว เดินออกไปพร้อม ๆ กันนี้แหละ . . . พอบอลจบก็สังสรรค์กันต่อเลยสิ เพื่อน ๆ มากันทั้งทีจะให้กลับเลยได้ไง ก็อย่างทีบอกนะว่า เสาร์-อาทิตย์ ก็เป็นวันมิดติ่งเพื่อนอยู่แล้ว”

พงศกร กุตระกุลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็แล้วแต่เมตต์นะ ถ้าเมตต์ที่ชัชนะก็จะอยู่คอยฉลองกับพวกกองเชียร์ แต่ถ้าเมตต์แพ้ก็จะออกเลย บางทีรู้ว่าจะแพ้ตั้งแต่ยังไม่จบเกมก็จะเดินออกก่อนเลย รับไม่ได้วะ . . . ขึ้นอยู่กับว่าเพื่อนจะไปไหนกัน ถ้าไปหาร้านต่อกันก็ไป หรือถ้ากลุ่มมีมติว่าจะกลับก็จะแยกย้ายกันกลับบ้าน . . . เคยไปเชียร์ทีมในเมตต์ที่ต้องไปเยือนทีมต่างจังหวัด คือเค้าจะมีรถบัสพาไป พอตอนบอลเลิกจะกลับก็ต้องกลับกับรถบัสเลย มัวอื้อระเหยไม่ได้เดี๋ยวยรถไม่รอ”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ก็กลับเลยนะ เพราะมันตั้ง 2-3 ทุ่มแล้ว กว่าจะถึงบ้านอีก”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็แล้วแต่เหตุการณ์นะ บางทีก็กลับเลย บางทีก็ไปลองต่อที่ร้านอาหารแถว ๆ สนามนั้นแหละ แต่ถ้าต้องไปเชียร์ไกล ๆ เมื่อทีมออกนอกบ้าน พอจบเกมก็จะขับรถกลับเลย แต่ถ้าเกิดไกลไปจนต่างจังหวัด ก็จะหาโรงแรมนอนแฉนั้น”

1.3 พุดคุยวิพากษ์วิจารณ์

จากบทสัมภาษณ์ของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็มีพุดคุยกันบ้าง บางทีข่มกันไปมา หรืออาจเป็นวิพากษ์วิจารณ์ทีมว่าทำไม ไม่เอาตัวนั้นลงวะ ทำไมจัดแผนอย่างนี้วะ ทำไมไม่เปลี่ยนตัวนั้นออกวะ ทำนองนี้”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ประเด็นในการพุดคุยเกี่ยวกับการแข่งขันก็จะเหมือนกับไปดูที่สนามนั้นแหละ แต่อาจแตกต่างกันเล็กน้อยในแง่ของบรรยากาศในแต่ละที่ ดูในบ้านก็อีกแบบนึง ถ้าดูในบ้าน

เจียนะ เราก็รู้เลยเกี่ยวกับพวกจ้งหะปัญหาภายในเกม แต่ในสนามเราจะไม่รู้เลยได้ แต่มานั่งเถียงจนกว่าจะได้กลับบ้าน แล้วมาดูไฮไลต์ในข่าวกีฬา”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็มีพูดคุยกับเพื่อน ๆ บ้างนะ ส่วนใหญ่เป็นการวิจารณ์เกี่ยวกับการเล่นของตัวผู้เล่นในทีม เป็นส่วนใหญ่ ใครดีไม่ดีอะไรทำนองนี้”

วรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ดูหมดเลยนะทั้งรูปเกม ใครเล่นเป็นยังไง วางแผนกันยังไง ใครยิงได้ กรรมการเป่าเป็นยังไง โอ้ย! เยอะเยอะ วิเคราะห์กันเป็นซ็อต ๆ บางทีนะไม่จบกันแค่คุยปกติ อาจมีต่อกันไปถึงขนาดตั้งกระทุ่วพากษ์วิจารณ์กันในอินเทอร์เน็ตก็มีนะ . . . แต่ถ้าวันไหนไปรวมตัวกันดูบอลที่บ้านเพื่อนละก็หลังจบเกมก็จะมีอะไรนั่งคุยต่อหลังจบเกมเยอะเยอะ ทั้งเกี่ยวกับการแข่งขันที่เพิ่งจบลงไปหรือวิพากษ์วิจารณ์ทีม ก็มีชมบ้าง ด่าบ้าง คละเคล้ากันไป”

ภควรรต พลายจั่น (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็มีชมกันนะ ก็มันเป็นกีฬานะ กัดบ้างเหน็บกันบ้างเป็นเรื่องปกติ อย่างผมเชียร์ทีมชลบุรี พอเจอเพื่อนที่เชียร์ทีมเมืองทองฯ กันที่ไร พอทีมผมชนะ ก็ล้อมันซะละเลย แต่พอแพ้บ้างก็โดนเหมือนกัน ผลัดกันไปผลัดกันมา มันดี”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ต้องเอามาคุยกันกับกลุ่มเพื่อนที่ไปดูด้วยกันอยู่แล้ว ส่วนใหญ่ก็คุยกันเรื่องฟอร์มการเล่น ใครเล่นดี ใครยิงได้ ก็แล้วแต่จะวิจารณ์กันไป”

1.4 การทำกิจกรรมหลังการรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “หลังบอลเลิกพีก็จะปิดทีวี แล้วไปหาข้าวกินเลยนะ เพราะส่วนใหญ่กว่าพีกินข้าวก็ 2 ทุ่มกว่าเข้าไปแล้ว”

พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “หลังจบเกมก็เปลี่ยนไปดูช่องอื่นเลยนะ รายการอื่น ๆ คุยบ้าง บางทีแม่ผมก็เปิดละคร เพราะกว่าบอลจะเลิกก็ 2 ทุ่มกว่าแล้ว ได้เวลาละครพอดี”

อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า
“หลังบอลฟาก็จะดูละครหลังข่าวเลย เพราะได้เวลาพอดี”

วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า
“ถ้าคุณเดียวก้คงหันไปทำอะไรอย่างอื่นที่นอกเหนือจากการดูทีวีมั้ง”

ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553)
กล่าวว่า “เลิกดูบอลส่วนใหญ่ก็จะหันไปทำอย่างอื่นเลย อย่างเช่นงานที่คั่งค้าง หรือว่า
เล่นเกมคอมพิวเตอร์”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553)
กล่าวว่า “พอบอลจบพีก็เลยเปลี่ยนช่องเลย หารายการอื่น ๆ ที่น่าสนใจดู หรือกรณีที่ไม่มี
อะไรดูแล้วพีก็จะปิดทีวีไปหาอะไรอย่างอื่นทำ”

จิตรภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า
“หลังดูบอลถ้าไม่เล่นอินเทอร์เน็ตในคอมพิวเตอร์ ก็ดูทีวีช่องอื่น ๆ แทน พวกละคร
หลังข่าวประมาณนั้น”

ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า
“ก็เปิดทีวีทิ้งไว้นั้นแหละ แล้วไปหาอะไรอย่างอื่นทำ แต่ถ้ามีเพื่อนมาดูที่ห้องก็อาจนั่งคุย
หรือมีฉลองหลังบอลเลิก”

เฉลิมนนท์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า
“บางทีก็ไปฉลองต่อกับเพื่อนนะในกรณีที่มิเพื่อนมาดูด้วยที่บ้านนะ ยิ่งวันเสาร์ด้วยแล้ว
ปกติไม่มีบอลเตะก็ออกเที่ยวอยู่แล้วด้วย”

พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553)
กล่าวว่า “พอบอลจบปั๊บผมก็เปลี่ยนช่องปั๊บเลย หารายการอื่น ๆ ดูเลย”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า
“ถ้าดูที่บ้านเธอ หลังบอลส่วนใหญ่ก็จะเปิดทีวีไว้นั้นแหละ แล้วก็หาอะไรอย่างอื่นทำ
บางทีก็ไปกินข้าว แล้วก็อาบน้ำนะ”

จากข้อมูลในการสัมภาษณ์และการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า มีผู้ชมเล็กน้อย
ที่จะอยู่ต่อในสนามแข่งขันและเดินทางออกจากสนามเลย นอกจากนี้การรับชมฟุตบอล

ภายในบ้านนั้น ผู้ชมมักจะเปิดโทรทัศน์ทิ้งแล้วไปหากิจกรรมอื่นทำ ยังมีผู้ชมที่มีพฤติกรรมมารับชมโทรทัศน์ โดยอาจมีการเปลี่ยนไปรับชมช่องอื่น ๆ แทน

2. การติดตามข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ หลังการรับชม ทั้งในสนามและรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

2.1 ติดตามข่าวสารจากสื่อวิทยุ

จากคำกล่าวของพัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) ที่กล่าวว่า “จะเช็คผลคู่ที่เตะพร้อมกันจากวิทยุในรถเลย ทันทีที่ออกจากสนาม คลื่นส่วนใหญ่ที่ฟังก็สปอร์ต เรดิโอนั้นแหละ เพราะมันมีอยู่คลื่นเดียวที่สามารถเช็คผลได้”

พงศกร อุตระกุลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะฟังวิทยุจากมือถืออะ แล้วพอเข้าบ้านก็จะไปนั่งดูไฮไลต์คู่อื่นจากข่าวกีฬา”

2.2 ติดตามข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์

จากคำกล่าวของวรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “หนังสือพิมพ์มันช้ามาก คือ ผมสามารถที่จะรู้ผลหรือข่าวฟุตบอลไทย ก็ตั้งแต่หลังบอลจบเลยถ้าจะซื้อมาอ่านก็จะเป็นพวกบทความของคอลัมนิสต์จะเป็นส่วนใหญ่ ส่วนผลบอลก็จะอ่านผ่าน ๆ”

ธำรงค์ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็มีเช็คข่าวบ้างนะ ส่วนใหญ่ก็จะอ่านหนังสือพิมพ์เอานะ สำหรับผลบอลนะ”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มันก็แล้วแต่จะเลือกเช็คนะ บางทีก็ดูข่าวกีฬา อ่านผลบอลในอินเทอร์เน็ต หรือว่าอาจไปอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์วันรุ่งขึ้นก็ได้ ผมไม่ค่อยเน้นจะต้องเช็คจากสื่อไหนดี ถ้าเจอสื่ออันไหนก่อนผมก็จะเลือกดูอันนั้นแหละ”

2.3 ติดตามข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์

จากคำกล่าวของภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “หลังจบเกมไม่นาน เดี่ยวก็มีไฮไลต์คู่อื่น ๆ มาฉายตามช่วงสรุปข่าวกีฬานั้นแหละ ยังไง ๆ ก็เปิดทีวีทิ้งไว้อยู่แล้ว เดี่ยวก็ได้ดู”

พงศกร กุตระกุลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะฟังวิทยุจากมือถืออะ แล้วพอเข้าบ้านก็จะไปนั่งดูไฮไลต์คู่อื่นจากข่าวกีฬา”

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก็จะดูข่าวทางทีวีอยู่ ก็เลยถือโอกาสดูข่าวบอลไทยไปในตัวด้วย ในสนามบางครั้งเห็นเหตุการณ์ไม่ชัดเจนว่าใครยิง ใครจ่าย อะไรทำนองนี้ ก็ต้องมาหาดูไฮไลต์เพิ่มเอาทางทีวีนี่ละ”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มันก็แล้วแต่จะเลือกเช็คนะ บางทีก็ดูข่าวกีฬา อ่านผลบอลในอินเทอร์เน็ต หรือว่าอาจไปอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์วันรุ่งขึ้นก็ได้ ผมไม่ค่อยเน้นจะต้องเช็คจากสื่อไหนดี ถ้าเจอสื่ออันไหนก่อนผมก็จะเลือกดูอันนั้นแหละ”

2.4 ติดตามข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต

จากคำกล่าวของคณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เปิดอินเทอร์เน็ตไวที่สุดแล้ว อย่างที่พี่บอกเดี๋ยวนี้นะเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือก้าวหน้าไปไกลแล้ว สามารถออนไลน์ทางมือถือได้เลย จะเข้าเว็บไซต์อะไรก็ได้ อย่างเช่นหลังบอลจบพี่ก็จะเข้าเช็คผลบอลคู่อื่นเลย อย่างพวกเว็บเชียร์ไทย ไทยแลนด์สู้ ๆ ก็จะมีผลบอลไทยคอยอัปเดตตลอด นอกจากนี้พี่ยังเข้าไปโพสต์หรือพูดคุยเกี่ยวกับนัดที่เพิ่งจบในเว็บบอร์ดได้อีกด้วยนะ”

อนุสร จุลตางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่จะเช็คผล หรือข่าวในอินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว”

สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “หลัก ๆ เลยก็อินเทอร์เน็ต แป๊บเดียวรู้ผลทุกคู่แล้ว บางทีพี่ก็อ่านพวกคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์อีกทีตอนเช้า อ่านพวกบทความวิจารณ์บอลเมือวาน”

จิตรภรณ์ สุภาพันธ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ก็อินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว มันออกข่าวไวดี หรือไมก็โทรถามผลคู่อื่น ๆ กับเพื่อนที่ดูบอลเขาก็ได้”

เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก็เช็คข่าวอินเทอร์เน็ตเลย ยังไงโทรศัพท์มือถือก็ต่ออินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว สามารถเข้าเว็บไซต์ได้ตลอดเวลา”

ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล(การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มันก็แล้วแต่จะเลือกเช็คนะ บางทีก็ดูข่าวกีฬา อ่านผลบอลในอินเทอร์เน็ต หรือว่าอาจไปอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์วันรุ่งขึ้นก็ได้ ผมไม่ค่อยเน้นจะต้องเช็คจากสื่อไหนดี ถ้าเจอสื่ออันไหนก่อนผมก็จะเลือกดูอันนั้นแหละ”

จากข้อมูลในการสัมภาษณ์และการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ หลังจบเกมพบว่า ผู้ชมมีการรับรู้จากทั้งอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์

การเปรียบเทียบข้อมูลของกระบวนการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกของผู้ชมในสนามแข่งขันและผ่านสื่อโทรทัศน์

เนื้อหาในหัวข้อนี้จะเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลที่ผ่านการตีความแล้ว เพื่อค้นหาความเหมือนและแตกต่างของคุณสมบัติข้อมูลดิบที่ได้จากการสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์ทั้งหมดผ่านการประมวลข้อมูลเข้าด้วยกันถึงความเหมือนและแตกต่างกัน เป็นการสังสมข้อสรุปย่อย ๆ จากการเปรียบเทียบข้อมูล สามารถแบ่งออกเป็นตารางเปรียบเทียบได้ดังนี้

การเปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ก่อนการรับชมของผู้นิยมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก

ประเด็น	อินเทอร์เน็ต	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อื่นๆ
การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ	คณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เว็บไซต์ต่างๆ ที่ที่เข้าเนะก็มีพวกเว็บไซต์ไทย หรือ Facebook เข้าจะโพสต์ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เราอยากจะไปดูไว้หมดเลย ไม่ว่าจะเป็นเวลา สถานที่”	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนดูถ่ายทอดทางทีวี ก็จะเช็คโปรแกรม ถ่ายทอดจากข่าวก็วันนั้นแหละ แต่ถ้าบอกเองว่าถ่ายทอดช่องไหน หรือบางทีก็เช็คเอาทางอินเทอร์เน็ต พวกเว็บไซต์ไทย หรือเชียร์ไทย”	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนไปดูแข่งหรือก็ติดตามข่าวบอลไทยเยอะนะ”	(การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ที่ออฟฟิศมีรุ่นพี่ที่ดูบอลอยู่ บางทีก็ถามเขาตรง ๆ เลย อย่างอะไรละ ตั้งแต่คู่ไหนเตะกันที่ไหนเวลาอะไร พวกพี่เค้าข้อมูลแน่นปึ้ก”
ก่อนการรับชม	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนไปดูแข่งหรือก็ติดตามข่าวบอลไทยเยอะนะ”	ศรัณย์ วัฒนรงค์ (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “สำหรับผมก็จะเป็นการเช็คเอาตามพวกข่าวกีฬา ตามพวกช่อง 3, 5, 7, 9 หรือไฮไลท์เกี่ยวกับบอลไทย โอกาสนะ”	(การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะอ่านหนังสือพิมพ์เอ บางทีถ้าขี้เกียจหรืองานยุ่งจนไม่มีเวลาก็ถามเพื่อนเขาเลย ไรดี อย่างเช่น อย่างรู้ว่ามีชลบุรีเตะเมื่อไร สนามไหน ใครลงบ้าง	ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะอ่านหนังสือพิมพ์เอา บางทีถ้าขี้เกียจหรืองานยุ่งจนไม่มีเวลาก็ถามเพื่อนเขาเลย ไรดี อย่างเช่น อย่างรู้ว่ามีชลบุรี

ตาราง 21 (ต่อ)

ประเด็น	อินเทอร์เน็ต	โทรศัพท์	หนังสือพิมพ์	อื่นๆ
	อนุสรณ์ จุลลางกูร (การสัมภาษณ์ ของช่องสยามกีฬาทีวีเอานะ” ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติพี่จะดูข่าวบอล ในเว็บอย่างเดียวเลย มันไวดี ส่วนเว็บที่เข้าบ่อย ๆ ก็เว็บ เซียร์ ไทยหรือไม่กี่พันบุทิพย์ พวกทีวีกับหนังสือพิมพ์ พี่ไม่ค่อยได้ดูเลยมันช้ากว่า อินเทอร์เน็ตเยอะกว่าจะออกข่าว อินเทอร์เน็ตช้ากว่าไปตั้งแต่ บีมะโว้ยแล้ว” จิตราภรณ์ สุภาพันธ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนดูถ่ายทอดทางทีวี ก็จะเซ็ค โปรแกรมนำทอด จากข่าวกีฬา วันนั้นแหละ		ก็จะถามจากเพื่อนที่นั่นกันไปดู นั้นแหละ ประหยัดค่าหนังสือ” วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ผมจะเซ็ค รายละเอียดจากหนังสือพิมพ์ สยามกีฬา เพราะแถวบ้านมีขายเยอะเลยหาซื้อได้ง่าย แค่เดินไป หน้าปากซอยก็มีแล้ว ส่วนเนื้อหา ก็ครบถ้วน จะเอาอะไรละ คู่มือแข่งบ้าง เล่นที่ไหน ใครจะ ลงบ้าง ใครเจ็บ โอ้ยเยอะแยะ”	เตะเมื่อไร สนามไหน ใครลงบ้าง ก็จะถามจากเพื่อนที่นั่นกันไปดู นั้นแหละ ประหยัดค่าหนังสือ” พงศกร อุดระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยได้ติดตามข่าวบอล สะเท่าไร เพราะทุกวัน งานเยอะมาก จะอาศัยโทรคุย หรือว่าถามเขาจากเพื่อนในกลุ่ม ว่าข่าวคราวความคืบหน้า บอลไทยเป็นยังไง แต่ถ้ามี เวลาว่างบ้างก็ไปอ่านจาก หน้าเว็บเขา”

ตาราง 21 (ต่อ)

ประเด็น	อินเทอร์เน็ต	โทรศัพท์	หนังสือพิมพ์	อื่นๆ
	เค้าบอกเองว่าถ่ายทอดช่องไหน หรือบางทีก็เช็คเอาทาง อินเทอร์เน็ต พวกเว็บไซต์วิทยุ ซีเรียไทย”	สยาม เจริญมิตรพรม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ง่าย ๆ เลยนะ พี่จะเปิด อินเทอร์เน็ตเอา เพราะวัน ๆ พี่ต้องทำงานหน้าคอมฯ อยู่แล้ว เข้าพวกเว็บไซต์วิทยุบ้าง เว็บไซต์ไหนดี สู้ ๆ บ้าง”	เฉลิมนันท์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์เอานะ เพราะปกติเป็นคนอ่านชอคเกอร์ อยู่แล้ว เพราะจะดูบอลต่างประเทศด้วย พวกข่าวบอลไทยจะอยู่ประมาณ 4 หน้าท้าย เวลาผมอ่านข่าวบอล นอก ก็ได้อ่านข่าวบอลไทย ไปในด้วย แบบ Two in One”	
	เว็บไซต์พวกนี้พวกคนเชียร์บอลไทย เข้าไปเล่นเยอะนะ”		ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ตามปกติจะไปหาอ่านข่าวบอล จากหนังสือพิมพ์เอาตอนเช้า ที่ทำงาน ก่อนที่จะเข้างาน	

ตาราง 21 (ต่อ)

ประเด็น	อินเทอร์เน็ต	โทรศัพท์	หนังสือพิมพ์	อื่นๆ
	ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็อินเทอร์เน็ตนะแหละ หรือบางวันไปถึงที่ทำงานเร็ว ก็จะไปนั่งอ่านหนังสือพิมพ์เอา พวก ไทยรัฐ หรือ สยามกีฬา นะ จะเช็คพวกข่าวบอลไทยไปด้วย ดูว่าสัปดาห์นี้ใครเตะกันบ้าง อะไรทำนองนี้” พงศกร ดูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยได้ติดตามข่าวบอล ทะเลเท่าไรหรอก เพราะงานเยอะมาก จะอาศัยโทรคุย หรือว่าถามเอา จากเพื่อนในกลุ่มเอว่า ข่าวคราว		เล่มให้อ่านอยู่แล้ว จะเอา หนังสือพิมพ์อะไรล่ะ สยามกีฬา เคลินิวส์ ไทยรัฐ มติชน เดอะเนชั่น	

ตาราง 21 (ต่อ)

ประเด็น	อินเทอร์เน็ต	โทรศัพท์	หนังสือพิมพ์	อื่นๆ
	ความคืบหน้าบอลไทยเป็นยังไง แต่ถ้ามีเวลากว่าบ้างก็เปิดอ่าน จากหน้าเว็บเอา"			

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฟุตบอลไทยก่อนการรับชม โดยมีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด ใช้สื่อหนังสือพิมพ์รองลงมา นอกจากนั้นเป็นการใช้สื่อโทรทัศน์ แต่ยังมีบางรายการที่ใช้สอบถามข้อมูลข่าวสารจากผู้ชมหรือแฟนบอลรายอื่น ๆ

การเปรียบเทียบการนัดหมายเพื่อนหรือญาติมิตร ไปรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก

ประเด็น	การนัดหมายโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต	การนัดหมายผ่านโทรศัพท์	อื่นๆ
การนัดหมายเพื่อนหรือญาติมิตร	คณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติแล้ว	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า	พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า
ไปรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก	พี่ก็จะโทรนัดเอา BB เอา หรือว่าบางทีก็คุยใน Facebook เจอกันที่เก่าเวลาเดิม ถ้าดิฉันมาชักให้โทรมาอะไรทำนองนี้ ถ้าเปลี่ยนที่เจอก็จะโทรบอกก่อน”	“ผมไปดูที่สนามส่วนใหญ่วลานัดก็จะโทรคุยเอา แต่จะพยายามคุยก่อนตั้งแต่เนิ่นๆ ไม่งั้นมันจะฉุกเฉินหุคเพราะที่พัทยอกอยู่ไกลสนาม ต้องกะเวลาเดินทาง หรือเพื่อไปซื้อตั๋วด้วย ยิ่งแผนที่ใหญ่ๆ ละก็ต้องรีบเลย”	“จะรู้กันกับเพื่อนอยู่แล้วว่าวันที่มีแข่งจะต้องมาก็โหมง เจอกันที่ไหน แต่ถ้าวันไหนมีผลออกกันก่อนดูบอล ก็จะมีโทรนัดหรือเมสลับออกกันว่ามากันให้เร็วขึ้นกว่าเดิมที่ช้าโหมงกว่ากันไป”
	จิตรกรรณ์ สุภาพพันธ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “กันดั้กันผ่านเอ็มๆ ใน BB หรือเม้นท์ผ่าน Facebook เลย ขึ้นอยู่กับโอกาสสะดวกดีเกมไม่เปลืองค่าโทรศัพท์ด้วย”	อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ต้องโทรศัพท์ที่อยู่แล้ว จะนัดก่อนล่วงหน้าซัก 2-3 วันเลย พอถึงวันแข่งจะได้ไม่มั่ววาย ส่วนพวกตัวก็จะฝากพวกเพื่อนที่พอลของหรืออีกไปซื้อเอาน้ำสนาม”	
	เฉลิมมนนัท เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติจะโทรนัดนะไม่ว่าจะไปดูที่ไหนก็ตาม ตอนหลังเพิ่งซื้อ BB มากี่จะเน้น		

ประเด็น	การนัดหมายโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต	การนัดหมายผ่านโทรศัพท์	อื่นๆ
	นัดผ่าน BB นั้นแหละ”	วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคลล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เคยวพวกมัน (เพื่อน) ก็โทรมาเอง คือ ผมจะรู้เวลาอยู่แล้วว่าต้องไปกี่โมง บางที พวกมัน (เพื่อน) ก็จะนั่งแท็กซี่มารับ ที่บ้านเลย” สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคลล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้ามีโอกาสสักก็จะไปดูที่สนามนะ สี่โมง ที่ไปดูคนเดียวก็จะไม่ต้องนั่งใคร แต่ถ้า เอาเพื่อนไปดูด้วยก็จะเหนื่อยน้อย เรื่องเวลา เพราะต้องโทรนัดกันดีๆ ทั้งเวลาที่จะไปถึงสถานที่นั้นจ้ะ” ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคลล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าไปดูที่สนามผมก็จะเป็นคนซื้อตั๋ว เพราะที่อยู่ใกล้สนามมาก มาซื้อตอนเที่ยง	

ประเด็น	การนัดหมายโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต	การนัดหมายผ่านโทรศัพท์	อื่น ๆ
	แล้วกลับไปห้อง พอตตอนเย็นค่อยโทร เรียกเพื่อนออกมา ถ้าเตะ 6 โมง ก็จะมีนัด มาซัก 5 โมง เผื่อไว้” ศรัณย์ รื่นรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้านัดที่ทีมใหญ่ เจอกัน อย่างทีมบางกอกกล๊าส เจอชลบุรี หรือเมืองทองฯ ก็จะไปเร็ว ๆ หน่อย เพราะกลัวตัวเต็ม หรือบางทีจะไปจอง ก่อนล่วงหน้า 1-2 วัน ที่ร้านของสโมสรเขา ส่วนเรื่องการนัดหมายก็จะโทรศัพท์ที่ หรือส่ง SMS บอกเวลาและจุดนัดเจอ”		

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่ มีการนัดหมายกันไปรับชมฟุตบอลไทยโดยใช้โทรศัพท์ส่วนตัวมากที่สุด รองลงมา คือ การนัดหมายผ่านโปรแกรมอินเทอร์เน็ต อย่างเช่น MSN Facebook ผ่านโทรศัพท์มือถือที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ต อาทิ I-phone Blackberry เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผู้ชมบางราย ที่รู้เวลาและสถานที่ที่มาเจอกันอยู่แล้ว โดยที่ไม่ต้องโทรนัด

ตาราง 23

การเปรียบเทียบวิธีการซื้อตัวที่จะรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกของผู้ชม

ประเด็น	ตัวปี	จอง	ข้อปกติ	ฝากเพื่อน
วิธีการซื้อตัวที่จะ	คณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ 2553)	สยาม เจริญอินทร์พรหม	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผมไปดูที่สนามส่วนใหญ่เวลานี้ก็จะโทรคุยเอาแต่จะพยายามคุยก่อนตั้งแต่เนิ่น ๆ ไม่งั้นมันจะถูกละหุกเพราะที่พัทอยู่ไกลสนามต้องกะเวลาเดินทาง หรือเผื่อไปซื้อตัวด้วย ยิ่งแผนที่ใหญ่ ๆ ละก็ต้องรีบเลย”	อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ต้องโทรศัพท์อยู่แล้วจะนัดก่อนล่วงหน้าซัก 2-3 วัน พอถึงวันแข่งจะได้ไม่วุ่นวาย ส่วนพวกตัวก็จะฝากพวกเพื่อนที่ชลบุรีจองหรือก็ไปซื้อเอาหน้าสนาม”
รับชมฟุตบอล	ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553)	(การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เรื่องตัวที่จะไปซื้อแต่เนิ่น ๆ เลย แต่ถ้าเป็นบิกแมตช์ละก็จะฝากเพื่อนหรือรุ่นน้องที่บ้านอยู่ในกรุงเทพฯ จองหรือซื้อเผื่อพี่ไว้ก่อน”	สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก่อนแข่งประมาณ 1 สัปดาห์เค้าจะเปิดจองผ่านไทยทิคเก็ตเมเจอร์ หรือเว็บไซต์เมืองทองฯ แล้ว หรือถ้าใคร	อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนเรื่องตัวที่จะไปซื้อแต่เนิ่น ๆ เลย ถ้าเป็นบิกแมตช์ละก็จะฝากเพื่อนหรือรุ่นน้อง
ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก	กล่าวว่า “พี่ไม่ได้ซื้อตัวหน้าสนามกับเค้าหรอก พี่สมัครเป็นสมาชิกสโมสร ซื้อตัวได้เลย ถูกกว่าด้วย คัดปัญหาในการรับไปซื้อตัวได้เลย”	วรากร เขียวเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “พวกผมซื้อตัวไปอยู่แล้ว ทำให้เรื่องเวลาหรือการไปซื้อตัวแต่ละเวลาเดินทางไปให้ทันบอลเตะก็พอแล้ว”	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ต้องโทรศัพท์อยู่แล้ว	อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ต้องโทรศัพท์อยู่แล้วจะนัดก่อนล่วงหน้าซัก 2-3 วัน พอถึงวันแข่งจะได้ไม่วุ่นวาย ส่วนพวกตัวก็จะฝากพวกเพื่อนที่ชลบุรีจองหรือก็ไปซื้อเอาหน้าสนาม”

ตาราง 23 (ต่อ)

ประเด็น	ตัวปี	จอง	ข้อปกติ	ฝากเพื่อน
พงศกร อุตรกุลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) “ส่วนเรื่อง ตัวนั้นไม่ค่อยมีปัญหา เพราะผม จองตัวปีไปแล้ว”		บ้านใกล้สนามรันเดอร์เดิมก็ไป ซื้อก่อนที่ร้านขายของที่ระลึก หน้าสนามซัก 2-3 วัน ก่อนแจ้ง” ภานุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่เวลาผมไปเซเว่นๆ ผมก็จะจองตัวผ่านเคาน์เตอร์ เซอร์วิสเลย โดยผมจะโทรถาม เพื่อนเดี๋ยวมันเลยว่าจะมาดูกัน รีเปล่า เพราะถ้าจะดูทีมชลบุรี ไม่ไปซื้อตัวที่หน้าสนามตั้งแต่ เนิ่น ๆ ตัวจะเต็มเร็ว ตีমানต์ มันเยอะ แต่ที่นั่งสนามมันมี ไม่เท่าตีมานต์”	จะนัดก่อนล่วงหน้าซัก 2-3 วัน พอถึงวันแจ้งจะได้ไม่่วนวาย ส่วนพวกตัวก็จะฝากพวกเพื่อน ที่ชลบุรีจองหรือก็ไปซื้อเอา หน้าสนาม” ธำรงรัฐ อากาศวิภา (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “แมตช์ทีมเมืองทองๆ กับทีมชลบุรีจัดว่าเป็นบิกแมตช์ ของลีกประเทศไทยเลยก็ว่าได้ ผมก็ต้องตื่นตัวกว่าปกติ เวลานัดเพื่อนก็ต้องนัดเร็วกว่า ปกติ จากที่แจ้ง 6 โมง ไป 5 โมง ก็ทัน แต่นัดนี้ต้องพิเศษหน่อย เลยไปตั้งแต่ 3 โมง เพื่อให้ได้ตัว	ที่บ้านอยู่ในกรุงเทพฯ จองหรือ ซื้อเผื่อไว้ก่อน”

ตาราง 23 (ต่อ)

ประเด็น	ตัวชี้วัด	จอง	ชื่อปกติ	ฝากเพื่อน
		ศรัณย์รัตน์ณรงค์ (การสัมภาษณ์ กับพี่น้องๆ"		
		ส่วนบุญคคค, 10 ตุลาคม 2553) ภควรต พลายจัน		
		กล่าวว่า “ถ้านัดที่มใหญ่เจอกัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุญคคค,		
		อย่างบางกอกกกลาสเจอลบุรี 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า		
		หรือที่มเมืองทองๆ ก็จะไป “ถ้าไปดูที่สนามผมจะเป็นคน		
		เร็ว ๆ หน่อย เพราะกลัวตัวเต็ม ชื่อตัว เพราะที่อยู่ใกล้สนามมาก		
		หรือบางทีก็ไปเจอก่อนล่วงหน้า มาซื้อตอนที่ยังงแล้วกลับไปห้อง		
		1-2 วัน ที่ร้านของสโมสราเอ พอดตอนเย็นค่อยโทรเรียกเพื่อน		
		ส่วนเรื่องการนัดหมาย ออกมา ถ้าเตะ 6 โมง ก็จะไปดมา		
		ก็จะโทรศัพท์หรือส่ง SMS ชัก 5 โมง เพื่อไว้”		
		บอกเวลาและจุดนัดเจอ” ศรัณย์รัตน์ณรงค์ (การสัมภาษณ์		
		ส่วนบุญคคค, 10 ตุลาคม 2553)		
		กล่าวว่า “ถ้านัดที่มใหญ่เจอกัน		
		อย่างบางกอกกกลาสเจอลบุรี		
		หรือที่มเมืองทองๆ ก็จะไปเร็ว ๆ		
		หน่อย เพราะกลัวตัวเต็ม		

ตาราง 23 (ต่อ)

ประเด็น	ตัวชี้ วัด	จง	ข้อปฏิบัติ	ฝากเพื่อน
			หรือบางทีก็ไปจองก่อน ล่วงหน้า 1-2 วัน ที่ร้านของ สโมสรเอา ส่วนเรื่องการนัด หมายก็จะโทรศัพท์หรือส่ง SMS บอกเวลาและจุดนัดเจอ”	

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่มีการซื้อตัวเอง แต่ในแมตช์เป็นการพบกันระหว่างทีมใหญ่ด้วยกัน เช่น ทีมเมืองทองฯ พบกับ ทีมชลบุรี จะมีการจองล่วงหน้ากันผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิสหรือไทยทิคเก็ตเมเจอร์ นอกจากนี้ผู้ชมที่การซื้อตั๋วปีของสโมสร และฝากเพื่อนซื้อมีปริมาณใกล้เคียงกัน

ตาราง 24

การเปรียบเทียบวิธีการเดินทางที่จะไปประชุมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก

ประเด็น	รถส่วนตัว	รถแท็กซี่	รถประจำทาง	อื่นๆ
วิธีการเดินทาง	คณิต สุทธิธิน (การสัมภาษณ์)	วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์)	จิตรภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์)	อนุสร จุลลากร (การสัมภาษณ์)
ที่จะไปจะประชุม	ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553)	ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553)	ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553)	ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553)
ฟุตบอลไทยแลนด์	กล่าวว่า “วันไหนมีแข่งที่สนามที่	กล่าวว่า “ปกติผมจะนัดเพื่อนมา	กล่าวว่า “ถ้าวันไหนจะไปดูบอล	กล่าวว่า “ฟ้าจะช่วยกับพัชรา
พรีเมียร์ลีก	เมืองทองธานี พี่ก็ขับรถไป สะดวกดี	รวมตัวกันที่บ้านก่อนจะนั่งแท็กซี่	ที่สนาม ก็จะให้แฟนมารับ แต่ถ้า	ค่าน้ำมันรถอยู่แล้วนะ ช่วยกัน
	ไม่ต้องเดินไกล ก็คอนโคปี่อยู่ใกล้	ไปด้วยกัน ช่วยๆ กันหาค่าแท็กซี่	แฟนกลับต่างจังหวัดหรือมีธุระ	ออกจริงๆ มากกว่าคนอื่นๆ ไป
	ป่าयरเมล์”	เร็วด้วย แต่ถ้าวันไหนเพื่อนไม่ว่าง	ก็จะนั่งรถดูเอา มีผ่านหน้าคอนโค	เยอะเลย”
	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์)	ผมก็นั่งรถเมล์เอา ผู้ค้าแท็กซี่	อยู่แล้ว”	จิตรภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์)
	ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553)	ไม่ไหว”	พงศกร ดูตระกูลสุวรรณ	ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553)
	กล่าวว่า “วันไหนบอลแข่งผมก็จะ	เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์)	(การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล,	กล่าวว่า “ถ้าวันไหนจะไปดูบอล
	ขับรถไปปรับแฟนที่เกษตรก่อน	ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553)	14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า	ที่สนาม ก็จะให้แฟนมารับ แต่ถ้า
	ถ้ามีเพื่อนไปด้วยก็ให้พวกมัน	กล่าวว่า “ถ้าวันไหนที่บ้านไม่ใช้รถ	“ธรรมดาจะนั่งรถเมล์เอา วันไหน	แฟนกลับต่างจังหวัดหรือมีธุระ
	มารวมกันที่เกษตรเลยทีเดียว”	ผมก็จะขับรถไป ยกเว้นถ้าชวย	รีบๆ หรือฝนตกผมก็จะนั่งแท็กซี่	ก็จะนั่งรถดูเอา มีผ่านหน้าคอนโค
	ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์)	จริง ๆ ที่บ้านไม่มีรถก็จะนั่งแฟน	ถ้าปากอยู่กว่าจะเดินมาป้ายารถเมล์	อยู่แล้ว”
	ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553)	หรือเพื่อนใกล้บ้าน นั่งแท็กซี่ไป	หน้าปากซอยไกลมาก”	
	กล่าวว่า “ปกติจะขับรถไปดูบอล	ด้วยกัน ส่วนรถเมล์ทางเลือก		
	แม้ค่าน้ำมันจะแพงแต่ก็ยังใช้ๆ ใจ	สุดท้ายเลย”		
	ก็เอาสบายไว้ก่อน บางนัดไปดูกับ			
	เพื่อนก็จะช่วยๆ กันหาค่าน้ำมันเอา			

ตาราง 24 (ต่อ)

ประเด็น	รถส่วนตัว	รถแท็กซี่	รถประจำทาง	อื่นๆ
	ตีกลัปากขนรถเมล์”	พงศกร ภูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ขรรคมดาจะนั่งรถเมล์เอา วันไหน รีบ ๆ หรือฝนตกผมก็จะนั่งแท็กซี่ ถ้าหากอยู่กว่าจะเดินมาป้ายรถเมล์ หน้าปากซอยไกลมาก”		
	สยาม เจริญมิตรพรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผิดกับไปดูสด ๆ ที่สนาม ค่าใช้จ่าย เยอะมาก ได้เลยนะ ตั้งแต่ ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าตัว ค่าของใน Shop ไปดูที่สนามทุก ๆ อาทิตย์ก็ไม่ใช่ ถ้าซัก 2-3 อาทิตย์ดูก็ OK อยู่ ไว้สลับดูที่บ้านเอา”			
	ภกวรรณต พลายจัน (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า“อาจเป็นเพราะที่พักผมอยู่ ใกล้สนาม สพล. ก็ได้นะ คำนั่น เลยไม่แพงเท่าไร”			
	เฉลิมมนท์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าวันไหนที่บ้านไม่ใช้รถ ผมก็จะขับรถไป ยกเว้นถ้าช่วย			

ตาราง 24 (ต่อ)

ประเด็น	รหัสส่วนตัว	รหัสทักษิ	รหัสประจำทาง	อื่นๆ
จริงๆ ที่บ้านไม่มีรถก็จะนัดแฟน หรือเพื่อนใกล้บ้าน นั่งแท็กซี่ไปด้วยกัน ส่วนรถเมล์ทางเลือกสุดท้ายเลย” ศรัณย์ รัตนรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติก็จะเสียแค่ค่าน้ำมันรถ กับค่าตัวไม่เกียจ ราคาทุกอย่างที่บอก นอกนั้นก็ไม่ค่อยได้ใช้อะไรมาก”				

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่นิยมเดินทางไปรับชมฟุตบอลไทยโดยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาจะเป็นการนั่งรถแท็กซี่ แต่อาจมีการนัดรวมตัวก่อน ส่วนที่เหลือจะเป็นการโดยสารรถประจำทางและอาศัยรถยนต์เพื่อนหรือญาติ (กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยทำงาน)

ตาราง 25

การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกระหว่างรับชมในสนามแข่งขันและผ่านสื่อโทรทัศน์

ประเด็น	รับชมในสนามมากกว่า	รับชมผ่านสื่อโทรทัศน์มากกว่า
ค่าใช้จ่ายที่เกิดจาก	คณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553)	ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม
การรับชมฟุตบอล	กล่าวว่า “พื้ว่าน่าจะไปดูบอลที่สนามนะเปลืองกว่าที่บ้านเยอะ	2553) กล่าวว่า “ถ้าเทียบกับที่บ้านแล้วจะไม่ค่อยใช้จ่าย
ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก	เพื่อดูได้เลยนะว่าในสนามเราจะต้องเสียทั้งค่าที่นั่ง ค่าตัว	อะไรเลย แต่ถ้ามีเพื่อนมาร่วมดูแล้วก็จะมีการใช้จ่ายด้าน
ระหว่างรับชมในสนาม	ค่าของกินจิปาถะ ตกวันละไม่ต่ำกว่า 500 บาท”	ของกินและเครื่องดื่มซึ่งขึ้นมามากมาย ยิ่งถ้าเป็นเครื่องดื่ม
แข่งขันกันผ่านสื่อ	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม	ที่มีแอลกอฮอล์แล้วก็จะแพง ผลอดัคิดล้วยแล้วก็จะ
โทรทัศน์	2553) กล่าวว่า “ถ้าเทียบกับการดูบอลอยู่บ้านแล้วก็ไม่ค่อย	พอ ๆ กับไปดูที่สนามเลยก็ได้”
	เสียอะไรเลย แต่ถ้าเทียบกันในเรื่องของบรรยากาศแล้ว ในสนาม	
	เราใจกว่าเยอะ”	
	อนุสร จุลกลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม	
	2553) กล่าวว่า “ถ้าดูอยู่กับพี่ก็จะไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายอะไร	
	อยู่แล้ว จะมีก็ค่าอาหารกับเครื่องดื่มที่โทรสั่งขึ้นมาเท่านั้น”	
	สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล,	
	22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “คิดกันไปดูสด ๆ ที่สนาม	
	ค่าใช้จ่ายเยอะมาก ไปเลยนะ ตั้งแต่ คาร์ด ค่าอาหาร ค่าตัว	
	ค่าของใน Shop ไปดูที่สนามทุก ๆ อาทิตย์ก็ไม่น้อยนะ	

ตาราง 25 (ต่อ)

ประเด็น	รับชมในสนามมากกว่า	รับชมผ่านสื่อโทรทัศน์มากกว่า
	ถ้าซัก 2-3 อาทิตย์ดูทีก็ OK อยู่ "ไว้สลับดูที่บ้านเอา" จิตรกรณ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า "ถ้าเทียบยังไง ๆ ไปดูที่สนาม ต่อมว่ามันก็ต้องแพงกว่าอยู่แล้ว แต่มันก็คุ้มนะที่จะได้ไปเจอกับนักบอลตัวจริง อย่างพีโร่ น็องตอง "ไซเซน แบบใกล้ชิด ไม่ใช่แค่เห็นผ่านจอทีวี"	

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า การใช้จ่ายในการรับชม
ที่สนามแข่งขันมีสูงกว่าการรับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

การเปรียบเทียบกิจกรรมก่อนการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกในสนามแข่งขัน

ประเด็น	เข้าไปนั่งในสนามเลย	ทำกิจกรรมด้านหน้าสนาม
กิจกรรมก่อนการรับชม	คณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553)	อนุสร จุลลากร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553)
ฟุตบอลไทยแลนด์	กล่าวว่า “ก็แล้วแต่นะขึ้นอยู่กับโอกาส แต่ส่วนใหญ่ที่จะเข้าไปนั่งรอในสนามเลย ตัวมันเป็นตัวขึ้นไม่ได้กำหนดที่ไว้เลยจะได้ที่ไม่ดี ดูเกมไม่ถนัด ซึ่งเป็นอย่างที่ว่าการดูบอลในสนามจะขาดความสนุกไปเยอะเลย”	บอกว่า “ยังไม่เข้าสนามเลยหรือทำให้เพื่อนเข้าไปจองที่ไว้ก่อน พี่เองจะเดินเล่นดูกิจกรรมบูธต่าง ๆ หน้าสนามก่อน บางทีก็จะเดินเล่น Shop ทั่วไปก็เลยค่อยเดินเข้าไป”
พรีเมียร์ลีก	พระ พริษฐ์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เข้าไปจองที่ก่อนเลย ไม่งั้นคนเต็ม ได้ที่นั่งไม่ดี เพราะตัวมันระบุแค่โซนเท่านั้น ถ้าเกิดได้ที่นั่งมมไม่มีจะดูบอลไม่สนุกไปเลย”	วรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็ส่วนใหญ่จะที่ยังไม่เข้าไปนั่งเลยหรือจะนั่งสังสรรค์กับพวกเพื่อนอยู่ด้านหน้าสนามก่อน”
	ตำรวจ อากาศวิภาค (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ผมเข้าไปนั่งจองก่อนเลย ถ้านัดไหน ผม ไปถึงช้าหรือติดธุระ ก็ฝากเพื่อนที่ไปถึงก่อนเข้าไปจองที่นั่งไว้ก่อน ถ้าเกิดได้ที่นั่งเย็นมา ดูบอลเสียดสีชาติ ไม่ไหว ๆ “	เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผมมักจะหาอะไรกินก่อนแล้วค่อยเข้านะ อย่างร้านหมูทอดเจ้าประจักษ์บออะ กับ โค้ก หรือไม่มีเบียร์ ดบท้ายก่อนเข้าสนาม”
	สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้านัดไหนพี่ไปดูทำเรือเตะ	พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็เกือบทุกคนจะ ก่อนแข่ง ไม่มีอะไรทำผมก็นัดกับเพื่อน ๆ ซื่อเบียร์จากร้านหน้าสนาม นั้นแหละเอาเข้ามากินแถว ๆ นั้น ก็เค้าไม่ให้เอาเหล้าเบียร์

ประเด็น	เข้าไปนั่งในสนามเลย	ทำกิจกรรมด้านหน้าสนาม
	ที่สนาม ถ้าไปถึงเร็วก็จะเข้าไปนั่งรอในสนามเลย พวกบูทอะไรที่ไม่เข้าหอก... ซี้เกียจ พี่ตั้งใจมาดูบอลอย่างเดียว” จิตราภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ถ้าที่สนามแล้ว ก่อนเกมเริ่ม ก็จะเข้าไปนั่งรอที่ด้านในสนามเลย ไปนั่งดูพวกนักบอลซ้อมนะ บางทีก็ไปช่วยกันกรี๊ดพวกนักบอล ไม่งั้นก็ไปช่วยพวกพี่ ๆ กองเชียร์ ร้องเพลงเชียร์นั่นแหละ” ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็เป็นประจำถ้าไปดูที่สนามนะ ผมชอบเข้าไปรอชมเลย รอบ ๆ สนามผมไม่รู้จะทำอะไร ถึงบูทให้ร่วมสนุกละก็ตามที่ ผมคิดว่านะบรรยากาศความครึกครื้นในสนามมันค่อนข้างน่าสนใจดีนะ มันช่วยเพิ่มความมัน ก่อนที่บอลจะเริ่มได้ทีเดียว”	เข้าสนามก็เลยต้องกินกันหน้าสนาม แหมทำงานเครียด ๆ มา 5 วันแล้ว วันหยุดได้มาเจอเพื่อนทั้งที่ต้องสังสรรค์กันหน่อย เอาพอกัน ๆ” ศรัณย์ รัตนรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่ค่อยได้เข้าร่วมสนุกส่วนใหญ่ผมจะยืนดูพวกปริตติหน้าซุ้มนะแหละ บางทีถ้าน้องเค้าชวนซื้อของที่ขายอยู่ ผมก็ซื้อบ้าง แบบว่าเห็นออกเห็นใจนะ อย่างซุ้มไวตามิลค์ ผมมักจะเสียทาน้อง ๆ เค้าทุกที ไปทีไรได้ไวตามิลค์มากินเรื่อยเลย” ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “นั่งคุยกับกลุ่มเพื่อนรอไปเรื่อย ๆ หน้าสนามนั้นแหละ ไว้ใกล้ ๆ แล้วค่อยขึ้นอัฒจันทร์”

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมนิยมเข้าไปนั่งรอ
และทำกิจกรรมในสนามมากกว่าทำกิจกรรมด้านหน้าก่อน แต่ก็ไม่มากกว่าเท่าใดนัก

การเปรียบเทียบกิจกรรมก่อนการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกผ่านสื่อโทรทัศน์

ประเด็น	นั่งรอชมอยู่หน้าโทรทัศน์เพียงอย่างเดียว	รอชมพร้อมกับการทำกิจกรรมไปพลาง
กิจกรรมก่อนการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกผ่านสื่อโทรทัศน์	พระราชพิธีเจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “อย่างดูทีวีอยู่ผมก็จะมีที่ประจำดูอยู่เลย นั่งรอดูหน้าทีวีนั้นละ เปิดรายการดูไปเรื่อย ๆ รอเวลาเริ่มเตะ” อนุสรฯ จุลลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าดูโทรทัศน์ที่ห้องหรือแล้วแต่ดูนะ ถ้าดูทีมชลบุรีเตะเนี่ยก็จะตั้งใจนั่งรอตั้งแต่ก่อนเริ่มเลย ดูพวกนักพากษ์วิเคราะห์เกมไปพลางก่อน” ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าดูบอลหน้าจอก็นะ อย่างที่บอก ผมก็ไปดูบ้านเพื่อน ส่วนใหญ่ก่อนชมก็จะนั่งรอหน้าทีวีนั้นละ หรือไม่ก็พูดคุยกับเพื่อนรอบอลเริ่ม” สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนบอลเริ่มหรือเกือบทุก ๆ ที พี่ก็จะเปิดทีวีรอเลย ... ปกติก็จะเปิดทีวีรอไว้อยู่แล้ว วันไหน	คณิต สุทธิธิน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนถ่ายทอดสดพี่มักจะทำอะไรอย่างอื่นก่อนนะ เอาโซ่ส่วนใหญ่จะเล่นกับหมาเนะ คือ บ้านพี่เลี้ยงลูกหมาไว้ด้วย ให้อาการที่พี่อยู่คนเดียวก็ต้องดูเล่นมันอย่างถูกละย ขณะที่ดูไปก็ต้องอุ้มมันไปด้วยเลย” วรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “มันก็เหมื่อนกับดูในสนามนั่นแหละ ก่อนเกมเริ่มผมก็จะหาอะไรทำฆ่าเวลาไปเรื่อย ๆ ก่อน อย่างเล่นอินเทอร์เน็ตรอเนี่ยละเป็นกิจกรรมก่อนการชมบอลชนิดีของผมเลย” จิตราภรณ์ สุภาพันท์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “จะหาอะไรทำฆ่าเวลาเอาล่ะ เป็นปกติอยู่แล้ว ไม่รู้ว่าจะดูอะไร กว่าบอลจะเริ่มแข่งกันทีเดียวน”

ตาราง 27 (ต่อ)

ประเด็น	น้องรอชมอยู่หน้าโทรศัพท์เพียงอย่างเดียว	รอชมพร้อมกับการทำกิจกรรมไปพลาง
	ถ้าไม่มีอะไรทำก็จะมานอนรอดูมันหน้าทีวีเลย ไปเปลี่ยนช่องดูไปเรื่อย”	เฉลิมฤทธิ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก่อนดูบอลทางโทรทัศน์ ผมก็จะหาอะไรทำไปด้วยนะ อย่างเช่น เล่นคอมฯ หรือ ก็หาหนังสือมาอ่าน พอบอลเริ่มแข่งก็เลิกหันมาตั้งใจดูบอลอย่างเดียว”
	ศรัณย์ รื่นรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ก็จะนั่งตั่งท่ารอดูอยู่หน้าทีวีเล่นนั่นแหละ เพราะไม่รู้จะทำอะไร”	พงศกร คูตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติผมจะนัดเพื่อนมากที่บ้าน ถ้าสัปดาห์ไหน ทีมเมืองทองฯ ไปเตะต่างจังหวัด ก่อนบอลจะเริ่มก็จะนั่งอยู่กับการซื้อของพวกอาหารเครื่องดื่มเข้ามากิน กับเพื่อนนี่แหละ กว่าจะเสร็จบอลก็เริ่มพอดี”
	ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล(การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติถ้าดูอยู่บ้านผมมักจะดูคนเดียว ส่วนใหญ่ก็ไม่อะไรมากนอกจากนั้นรอดูหน้าโทรศัพท์นั่นแหละ แต่ถ้ามีอะไรทำละก็จะทำมันควบคู่ไปกับการรอคอยเลย”	

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมที่มาการรอชมฟุตบอลไทยลีกในสนามมีจำนวนไม่ต่างจากผู้ชมที่นิยมทำกิจกรรมในระหว่างการรอชมไทยลีกหน้าโทรทัศน์

การเปรียบเทียบการแสดงออกด้านการเชิฐรที่เกิดจากกรรับชมฟุตบอลไทยแลนคัพรีมีเยรระหว่างรับชมในสนามแข่งจันและผ่านสื่อโทรทัศน์

ประเด็น	ในสนามมีมากกว่	สื่อโทรทัศน์มีมากกว่
การแสดงออก	พระ ทรัพย์เจริญ (การสัณณษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553)	สยาม เจริญอินทรพรหม (การสัณณษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553)
ด้านการเชิฐร	กล่าวว่ “ดูอยู่บ้านหรอ มันก็มีการลุ้นออกทำทางบ้างนะ	กล่าวว่ “เมื่การดูบอลที่บ้านจะไม่สนุกหรือได้อรธรส
ที่เกิดจากกรรับชม	แต่มันก็ไมได้ฟิลเหมือนลุ้นในสนาม ซึ่งบางทีเราก็อจไมได้	เท่ากับไปดูบอลของจริงที่สนามมเตในแง่ของความสนุกของเกม
ฟุตบอลไทยแลนคัพรีมีเยรลึกระหว่ง	ตั้งใจดูอย่างเดีว อาจมีกิจกรรมอะไรทำไปพร้อม ๆ กันด้วย	การแข่งจันแล้วมันก็เหมือนกันนะ ในช่วงเวลาแค่ชั่วโมงครึ่ง
พรีมีเยรลึกระหว่ง	ก็อยู่ในบ้านเนอะ ผมจะทำอะไรก็ได้อยู่แล้ว”	เมื่จะเป็นแค่ในจอสี่เหลี่ยมก็ตาม มันช่วยให้ความสนุกสนาม
รับชมในสนาม	อนุสร จุลกลางกูร (การสัณณษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553)	และลุ้นไปกับผลการแข่งจันของทีมรักได้อย่างดีทีเดียว”
แข่งจันกับผ่านสื่อ	กล่าวว่ “ถ้าวันไหนฟ้าติดรุระไมได้ไปดูฟุตบอลที่สนาม	ภควรรต พลายจัน (การสัณณษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553)
โทรทัศน์	ก็จะดูอยู่ที่บ้าน แต่ถ้าได้ดูอยู่ที่บ้านจริง ๆ ละก็จะไม่ค่อยได้ตั้งใจ	กล่าวว่ “นั่งดูหน้าทีวีก็ส่วนนั่งดูหน้าทีวี แม่จะไม่มั่น
	ดูเท่าไหร เพราะเดีวก็ทำโน่นทำนี่ไปด้วย ไม่ค่อยมีสมาธิ	เท่ากับดูในสนามก็เหอะ แต่ก็ได้เสฟฟุตบอลไปพร้อม ๆ กับ
	ในการดูเท่าไร หันมามหาจออีกทีก็ไมทันดูแล้ว”	คนดูในสนามเหมือนกัน ถ้าเห็นนักบอลคนไหน เราก้เห็น
	วากร เทียมเมื่อง (การสัณณษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553)	คนนั้นเหมือนกัน เกมยังมกก็ต้องชมให้รั้นชัดกว่าอีกต่างหาก”
	กล่าวว่ “แบบในบ้านนี่เียงการแสดงมันก็เต็มที่ได้นะ แต่มันจะ	
	ไม่สุดเท่าในสนาม แต่ถ้าได้ดูกับเพื่อนหลาย ๆ คนมันก็ไม่แน่นอน	
	ความมันจะอยู่ที่เราเขาเชียร์เพื่อนที่เชียร์ทีมตรงจำม และเมื่อทีม	

ตาราง 28 (ต่อ)

ประเด็น	นั่งรอชมอยู่หน้าโทรทัศน์เพียงอย่างเดียว	รอชมพร้อมกับการทำกิจกรรมไปพลาง
	ที่เราเชียร์โดนก็จะโดนเยาะเย้ย ถ้าถกถกจากเพื่อนแทน” ตำรวจรัฐ อาภาศิริภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “¹¹ไม่มีใครมานั่งทำปายเชียร์ร้องเพลง ตีกลองในบ้านหรือคณะ บรรยายกาศมันไม่ใช่ ถ้ามีใครทำก็บ้าไปแล้ว อย่างดีก็แค่สวมเสื้อทีมมานั่งเชียร์เท่านั้นแหละ” จิตรกรณณ์ สุภาพันธ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “¹²ไม่มีใครมานั่งร้องเพลงไปด้วยหรือคนเดียวเขาจะหาว่าบ้า อย่างดีก็แค่เฮออกมาเสียงดัง ๆ แต่ถ้าดูในสนามก็อาจอดใจไม่อยู่ ผลอร์ร้องคลอตามไปก็มี” เฉลิมนนท์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “อารมณ์มันเฉย ๆ กว่านะ¹³ไ้การนั่งดูบอลที่บ้านบางครั้งสบายเกินจินนั้งหลับไปเลยก็มี บางทีก็นั่งทำอย่างอื่นไปด้วยจนดูไม่รู้เรื่องก็มี ทำต้องมาดูไฮไลต์หลังจบเกมอีกที”	

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมที่มีการรับชมฟุตบอลไทยในสนามแข่งขัน มีการแสดงออกด้านการเชียร์มากกว่า ผู้ชมที่รับชมผ่านสื่อโทรทัศน์

ตาราง 29

การเปรียบเทียบการแสดงออกด้านเชียร์ในการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกในสนามแข่งขัน

ประเด็น	มีการแสดงออกด้านการเชียร์มากที่สุดในสนามแข่งขัน	มีการแสดงออกด้านการเชียร์ปานกลางถึงน้อย
การแสดงออกด้านเชียร์ในการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก	คณิต สุทธิชน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ไม่มีอะไรหรอก มันก็เป็นไปตามเกมอยู่ การที่จะพูดจะด่าอะไรมันก็เป็นเรื่องปกติ สำหรับผมมันก็เป็นเรื่องปกตินะ ขนาดที่ทีมเมืองทองฯ เล่นไม่ได้เรื่อง พี่ก็ยังอดที่จะสบถออกมาไม่ได้เลย”	วรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผมไม่ชอบร้องเพลงหรือเชียร์ไปตามแกนนำหรือคนส่วนใหญ่จะเป็นเชียร์หรือไม่ก็เชียร์กันมากกว่า บางครั้งก็อาจมีการตะโกน หรือไม่ให้พูดคุยเกี่ยวกับเกมกับเพื่อนหรือกองเชียร์ใกล้ๆ เพื่อเป็นการระบายนามณ์” “ปกติผมจะนั่งเชียร์เฉยๆ อยู่แล้ว แต่บางจังหวะหวาดก็อาจหลุดตะโกน หรือคูนได้เหมือนกัน”
ในสนามแข่งขัน	พระพรชัยเจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “เวลาอยู่ในสนามผมจะปลดปล่อยเต็มที่เลย เหมือนดื่มวิญนะ มันเป็นปกติของการเชียร์ฟุตบอลอยู่แล้ว”	สยาม เจริญนิทรพรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ไ้การร่วมทำกิจกรรมกับพวกกองเชียร์พี่ไม่ค่อยได้ทำหรอก ก็เลยไปยืนเฉยๆ กับพวกเจานะ พี่ชอบนั่งดูเฉยๆ มากกว่าที่จะทำอะไรหลาย ๆ อย่างไปพร้อมกัน บางทีอาจทำให้พี่ดูเกมไม่รู้เรื่องไปเลย ยิ่งในสนามไม่มีคนพากษ์ให้ฟังด้วย”
	ฉลามกรู่ง เวลาเข้าร่วมเชียร์หรือเพลงเชียร์ก็สามารถทำได้เต็มที่ ไม่ต้องอายใคร เพราะในสนาม ใคร ๆ ก็ทำกัน”	ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติผมจะไม่ค่อยออกอาการมากหรอก นอกจากจะยิง

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมมีการแสดงออก
ด้านเชียร์ฟุตบอลไทยในสนามแข่งขันตั้งแต่มากที่สุดไปจนถึงระดับน้อย ในระดับ
พอ ๆ กัน

การเปรียบเทียบกิจกรรมหลังการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกในสนามแข่งขัน

ประเด็น	ทำกิจกรรมต่อภายในสนาม	เดินทางกลับทันที
กิจกรรมหลังการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกในสนามแข่งขัน	คณิศ สุทธิธิน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ยังไม่กลับเลยหรอก พี่จะยังอยู่ในสนามสักพักนะ รอดูบรรยากาศหลังเกมนะ มันไม่เหมือนกันไปซะทุกนัดหรอหรอ นั่นก็อีกแบบ นัดนั้นก็อีกแบบ บางทีบรรยากาศหลังเกมมันคงชวนให้ที่อยู่ในสนามต่อมั่ง” วรกร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “สำหรับผมจะยังอยู่ดูนักเตะเดินมาขอขอบคุณกองเชียร์ก่อนนะ บางทีผมก็เข้าไปขอสายเซ็น หรือถ่ายทอดรูปบ้าง เขาไปแจกเพื่อนสาวนะ ความจริงบรรยากาศหลังจบมันก็มีส่วนในการดึงดูดผมไม่ให้ออกจากสนามไปเลยนะ” จิตรารักษ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ปกติถ้ามากับแฟน จะอยู่รอดูบรรยากาศหลังจบเกมนะ เพราะแฟนมีรถ	พัชระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “พอเลิกแล้ว ผมต้องรีบกลับเลยนะ ชลบุรีกับกรุงเทพฯ ดีกว่าร้อยกิโล ชิน โธ่เอ้อยู่แถวสนาม ได้ดีก่นะ” อนุสรณ์ จุลลาญกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “สำหรับพี่นั้นก็จะกลับเลย เพราะต้องกลับกรุงเทพฯ ความจริงก็อยากอยู่ลองกับพวกเพื่อนตอนนะ แต่ชลบุรีกับกรุงเทพฯ มันใกล้กันตั้ง 100 กิโลเมตร” ธำรงรัฐ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ผมจะเน้นออกก่อนเกมจบ รอช่วงทดเวลาเริ่ม ผมจะออกเลย รอดอกพร้อมกันไม่ไหว รถมั่นติดมาก” สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติพี่จะออกก่อนเกมเลิกสักประมาณ 5-10 นาที แล้วรถติด ความจริงก็อยากอยู่ดูจบเกมนะ แต่กลัวรถติด” จิตรารักษ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ปกติถ้ามากับแฟน จะอยู่รอดูบรรยากาศหลังจบเกมนะ

ประเด็น	ทำกิจกรรมต่อภายในสนาม	เดินทางกลับทันที
	แต่ถ้ามีคนเดียวก็จะกลับเลย แฉมออกก่อนเกมจบ ด้วย เพราะเดียวต้องมาแข่งแรดแต่ก็ชกกับกลุ่มคนที่ออกมา”	เพราะแฟนมีแรด แต่ถ้ามีคนเดียวก็จะกลับเลย แฉมออกก่อนเกมจบ ด้วย เพราะเดียวต้องมาแข่งแรดแต่ก็ชกกับกลุ่มคนที่ออกมา”
	ออกมา”	ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553)
	เฉลิมพนธ์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ผมจะอยู่ต่ออีกชกก็พรอนออกจากสนามให้หมดก่อน ก็เลยออกไปเจอ รติติค นอกจากนี้ยังได้สัมผัสบรรยากาศหลังเกม อีกด้วย”	กล่าวว่า “ผมจะออกเลย ก็เลยอยู่แล้ว เดินออกไปพร้อม ๆ กัน นี่แหละ”
	พงศกร ดุตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็แล้วแต่แม่แต่นั้นะ ถ้าแม่ตที่ชชนะผมก็จะอยู่คอย ถ้าแม่ตที่แพ้ก็จะออกเลย บางทีรู้ว่าจะแพ้ตั้งยังไม่จบเกม ก็จะเดินออกก่อนเลย รับ ไม่ได้นะ”	พงศกร ดุตระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็แล้วแต่แม่แต่นั้นะ ถ้าแม่ตที่ชชนะผมก็จะอยู่คอย หลอลงกับพวกกองเชียร์ แต่แม่ตที่แพ้ก็จะออกเลย บางทีรู้ว่าจะแพ้ตั้งยังไม่จบเกม ก็จะเดินออกก่อนเลย รับ ไม่ได้นะ”
	14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ก็แล้วแต่แม่แต่นั้นะ ถ้าแม่ตที่ชชนะผมก็จะอยู่คอยหลอลงกับพวกกองเชียร์ แต่แม่ตที่แพ้ก็จะแพ้ตั้งแต่แม่ตที่แพ้ก็จะออกเลย บางทีรู้ว่าจะแพ้ตั้งยังไม่จบเกมก็จะเดินออกก่อนเลย รับ ไม่ได้นะ”	ศรัณย์ รื่นณรงค์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ตุลาคม 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ก็กลับเลยนะ เพราะมันตั่ง 2-3 พุ่มแล้ว กว่าจะถึงบ้านอีก”
	ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “หลังจบเกมผมยังไม่ออกจากสนามเลยหรอก อยู่คอยช่วยตะโกนแหกปาก	

ตาราง 30 (ต่อ)

ประเด็น	ทำกิจกรรมต่อภายในสนาม	เส้นทางกลับพื้นที่
	ร่วมกับพวกเพื่อน ๆ ที่มาดูบอลด้วยกันก่อน มั่นดี มีทั้งชมทั้งด่าทีมละครเล่กันไป บางทีผมก็ร่วม ร้องเพลงเชียร์ ไปกับเค้าด้วยเลย”	

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมเดินทางกลับทันที
หลังจากการแข่งขันจบลง มากกว่าที่จะอยู่ทำกิจกรรมต่อในสนาม แต่ก็ยังมีผู้ชมที่นิยม
ทำกิจกรรมต่อในสนามอยู่พอสมควร

ตาราง 31

การเปรียบเทียบกิจกรรมหลังการรับชมฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกผ่านสื่อโทรทัศน์

ประเด็น	ไปทำกิจกรรมอย่างอื่นทันที	ยังคงนั่งรับชมรายการโทรทัศน์ต่อไป
กิจกรรมหลังการรับชม	คณิต สุทธิธิน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553)	พระ ทรัพย์เจริญ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “หลังจบเกมผมก็เปลี่ยนไปดูช่องอื่นเลยนะ
ฟุตบอลไทยแลนด์	กล่าวว่า “หลังบอลเลิกพักจะปิดทีวีแล้วไปหาข่าวกินเลยนะ เพราะส่วนใหญ่กว่าที่จะกินข้าวก็ 2 ทุ่มกว่าเข้าไปแล้ว”	รายการอื่น ๆ ดูบ้าง บางทีแม่ผมก็เปิดละคร เพราะกว่า
พรีเมียร์ลีกผ่านสื่อ	วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553)	บอลจะเลิกก็ 2 ทุ่มกว่าแล้ว ได้เวลาละครพอดี”
โทรทัศน์	กล่าวว่า “ถ้าดูคนเดียวก็หงุดหงิดไปทำอะไรอย่างอื่นที่นอกเหนือจากการดูทีวีมั้ง”	อนุสรฯ จุลลางกูร (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 สิงหาคม 2553)
	ธีวรงค์ อากาศวิภาต (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “เด็กดูบอลส่วนใหญ่ก็จะหันไปทำอย่างอื่นเลย อย่างเช่นงานที่ค้างค้าง หรือว่าเล่นเกม”	กล่าวว่า “หลังบอลพักก็จะดูละครหลังข่าวเลย เพราะได้เวลา
	จิตราภรณ์ สุภาพันธ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “หลังดูบอลถ้าไม่เล่นอินเทอร์เน็ตในคอมพิวเตอร์ ก็จะดูทีวีช่องอื่น ๆ แทน พวกละครหลังข่าวประมาณนั้น”	วรากร เทียมเมือง (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 18 สิงหาคม 2553)
	ภควรรณ พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “หลังจบเกมไม่นาน เดี่ยวก็มีไฮไลต์คู่อื่น ๆ	กล่าวว่า “แต่ถ้าวันไหนไปรวมตัวกันดูบอลที่บ้านเพื่อนละก็ หลังจบเกมก็จะมีอะไรนั่งดูต่อหลังจบเกมเยอะแยะ ทั้งเกี่ยวกับ การแข่งขันที่เพิ่งจบลงไปหรือวิพากษ์วิจารณ์ทีม ก็มีชมบ้าง
		คำบ้าง ละครเลกกันไป”
		สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “พอจบลง พี่ก็จะเปลี่ยนช่องเลย

ตาราง 31 (ต่อ)

ประเด็น	ไปทำกิจกรรมอย่างอื่นทันที	ยังคงนั่งชมรายการโทรทัศน์ต่อไป
	มาฉายตามช่วงสรุปข่าวก็พำนัสนะ ยังไง ๆ ก็เปิดทีวีทิ้งไว้ อยู่แล้ว เดียวก็ได้ดู” ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็เปิดทีวีทิ้งไว้นั่นแหละ แล้วไปหาอะไร อย่างอื่นทำ แต่ถ้ามี่เพื่อนมาดูที่ห้องก็อาจนั่งคุยหรือมีผลอง หลังบอลเลิก” ภานุวัฒน์ บำเพ็ญผล(การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ถ้าดูที่บ้าน เหมอ หลังบอลส่วนใหญ่ก็จะเปิดทีวีไว้นั่นแหละ แล้วก็หาอะไรอย่างอื่นทำ บางทีก็ไปกินข้าว แล้วก็อาบน้ำนะ”	หารายการอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ดู หรือกรณีที่ไม่มีอะไรดูแล้ว ก็จะไปหาอะไรอย่างอื่นทำ” จิราภรณ์ สุภาพันธุ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “หลังดูบอลถ้าไม่เล่นอินเทอร์เน็ตในคอมพิวเตอร์ ก็จะดูทีวีช่องอื่น ๆ แทน พวกละครหลังข่าวประมาณนั้น” ภควรรต พลายจัน (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “ก็เปิดทีวีทิ้งไว้นั่นแหละ แล้วไปหาอะไร อย่างอื่นทำ แต่ถ้ามี่เพื่อนมาดูที่ห้องก็อาจนั่งคุยหรือมีผลอง หลังบอลเลิก” พงศกร อุดระกูลสุวรรณ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 14 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “พอบอลจบปั๊บผมก็เปลี่ยนช่อง ปับเลย หารายการอื่น ๆ ดูเลย”

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมที่ลุกไปทำกิจกรรมอื่น ๆ ทันทีนั้นมีไม่แตกต่างจากผู้ชมที่ยังนั่งรับชมอยู่หน้าโทรทัศน์ต่อไป

ตาราง 32 (ต่อ)

ประเด็น	อินเทอร์เนต	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อื่นๆ
	สยาม เจริญอินทร์พรหม (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 22 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “หลัก ๆ เลยก็นิพนธ์เน็ต แป๊ะเดียวรู้ผล ทุกคู่แล้ว บางทีก็อ่านพวกคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์อีกทีตอนเช้า อ่านพวกบทความวิจารณ์บอลเมื่อวาน”	ภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มันก็แล้วจะเลือกที่จะบางทีก็ดูข่าวกีฬา อ่านผลบอลทางอินเทอร์เน็ต หรือว่าอาจไปอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์วันรุ่งขึ้นก็ได้ ผมไม่ค่อยนั้นจะต้องเช็คจากสื่อไหนดี ถ้าเจอสื่ออื่นไหนก่อน ผมก็จะเลือกอันนั้นแหละ”	ในหนังสือพิมพ์อีกทีตอนเช้า อ่านพวกบทความวิจารณ์บอลเมื่อวาน”	อื่นๆ
	จิตราภรณ์ สุภาพันธ์ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2553) กล่าวว่า “ส่วนใหญ่นิพนธ์เน็ต อยู่แล้ว มันออกข่าวไวดี หรือไม่ก็โทรถามผลคู่อื่น ๆ กับเพื่อนที่ดูบอลเอาก็ได้”	อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
	เฉลิมมนต์ เกตุกาย (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 สิงหาคม 2553) กล่าวว่า “ปกติผมก็จะเช็คข่าวในอินเทอร์เน็ตเลย ยังไง	อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
		อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
		อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
		อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
		อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
		อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
		อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
		อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ
		อื่นๆ	อื่นๆ	อื่นๆ

ตาราง 32 (ต่อ)

ประเด็น	อินเทอร์เน็ต	โทรศัพท์	หนังสือพิมพ์	อื่นๆ
	โทรศัพท์มือถือผมก็ต่ออินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว สามารถเข้าเว็บได้ตลอดเวลา” ภานุวัฒน์ บำเพ็ญผล (การสัมภาษณ์ ส่วนบุคคล, 25 กรกฎาคม 2553) กล่าวว่า “มันก็จะเลือกใช้นะ บางทีก็ดูข่าวกีฬา อ่านผลบอล ในอินเทอร์เน็ต หรือว่าอาจไปข่าว ในหนังสือพิมพ์วันรุ่งขึ้นก็ได้ ผมไม่ค่อยเน้นว่าจะต้องเช็คจากสื่อไหนดี ถ้าเจอสื่ออื่นไหนก่อน ผมก็จะเลือกอันนั้นแหละ”			

สรุป การเปรียบเทียบข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฟุตบอลไทยหลังการรับชม โดยมีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด มีการใช้สื่อหนังสือพิมพ์พอ ๆ กับการใช้สื่อโทรทัศน์ แต่การยังบางรายมีที่ใช้สอบถามข้อมูลข่าวสารจากผู้ชมหรือแฟนบอลรายอื่น ๆ และใช้สื่อวิทยุ

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ให้ข้อมูลหลัก

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในส่วนนี้เป็นรายชื่อผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 12 คน พร้อมข้อมูลโดยสังเขป ดังนี้

1. คุณธำรงรัฐ อากาศวิภาต
ชื่อเล่น: เอ๊ะ
อาชีพ: ครู
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
2. คุณภควรรต พลายจัน
ชื่อเล่น: ปีก
อาชีพ: วิศวกร
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
3. คุณภาณุวัฒน์ บำเพ็ญผล
ชื่อเล่น: เอิร์ท
อาชีพ: วิศวกร
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
4. คุณคณิต สุทธิชน
ชื่อเล่น: บอย
อาชีพ: เจ้าหน้าที่การตลาด
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2553
5. คุณพงศกร คูตระกูลสุวรรณ
ชื่อเล่น: โอ
อาชีพ: เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2553
6. คุณวรากร เทียมเมือง
ชื่อเล่น: ชาย
อาชีพ: นักศึกษาปริญญาโท
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2553

7. คุณสยาม เจริญอินทร์พรหม
ชื่อเล่น: หนูม
อาชีพ: นักเขียน
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2553
8. คุณเฉลิมพนธ์ เกตุกาย
ชื่อเล่น: โต๋ค
อาชีพ: ช่างถ่ายภาพ
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2553
9. คุณพัชระ ทรัพย์เจริญ
ชื่อเล่น: พัช
อาชีพ: เจ้าหน้าที่ป่าไม้
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2553
10. คุณอนุสร จุลกลางกูร
ชื่อเล่น: ฟ้า
อาชีพ: นักศึกษา
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2553
11. คุณจิตรารักษ์ สุภาพันธุ์
ชื่อเล่น: ต้อม
อาชีพ: เจ้าหน้าที่ธุรการ
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2553
12. คุณศรัณย์ รื่นณรงค์
ชื่อเล่น: รื่น
อาชีพ: ครู
สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2553

บรรณานุกรม

- กฤษฎา เกิดดี. (2543). ฟรอนซ์ 98: วินิจัยไขว้เวสต์ คัพ กับบทวิจารณ์. นิเทศศาสตร์ปริทัศน์, 4(3), 21-22.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์ (*critical theory*): แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอคิสันเพรส โปรดักส์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2542). การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอคิสันเพรส โปรดักส์.
- คริส บราเชียร์. (2552). ฟุตบอล ประเด็นเล็ก สะท้อนโลก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คบไฟ.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2527). คู่มือกีฬา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จิรัฐ จันทะเสน. (2543). ศตวรรษฟุตบอลไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กีเลน-การพิมพ์.
- จิราพร กานะกาศัย. (2544). การนำเสนอรายการฟุตบอลต่างประเทศกับการพนันฟุตบอล. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจ้าบ้านฮาเฮส่งท้ายสงกรานต์เข้าวิน 3 คู่รวด. (2553, เมษายน 20). สตาร์ชોકเกอร์, หน้า 38.
- ณัฐนิชา ภูโคกสูง. (2547). การสื่อสารกับการรับรู้อัตลักษณ์ของแฟนคลับฟุตบอลต่างประเทศในสังคมไทย: กรณีศึกษาลิเวอร์พูลไทยแลนด์แฟนคลับ. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ณัฐสุพงศ์ สุขโสด. (2548). บทบาทของการสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดวัฒนธรรม “แฟนบอล” ในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ดวงพร บุญกลมสวัสดิ์. (2549). พฤติกรรมการชมฟุตบอลต่างประเทศผ่านสื่อโทรทัศน์ของแฟนบอลชาวไทย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิษฐา จำปาแขก. (2550). การนำเสนอการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 18 ของสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดูบอลมาแล้วบอลไป. (2553, ตุลาคม 22). สตาร์ชોકเกอร์, หน้า 37.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร. (2525). พัฒนาการของพลศึกษาในประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. 2325-2525. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิฆัมพร เอี่ยมเรไร. (2546). การชมฟุตบอล: ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ผ่านสื่อโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์วารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนภูมิ เรื่องวิทยานุกูล. (2546). ชุมชนเสมือนของกลุ่มวัฒนธรรมฟุตบอลในกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2542). ยุคสมัยไม่เชื่ออย่าลบหลู่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพรว.
- นิพนธ์ กิตติกุล. (2527). หลักการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร.
- เนตรนภา ประกอบกิจ. (2545). พัฒนาการของวัฒนธรรมฟุตบอลต่างประเทศในสังคมไทย พ.ศ. 2509-2544. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2538). ดำราฝึกและการตัดสินกีฬาฟุตบอล (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- โปรแกรมการแข่งขันฟุตบอลสปอนเซอร์ไทยพรีเมียร์ลีก 2010. (2553, สิงหาคม 15). สตาร์ชોકเกอร์รายวัน, หน้า 16.
- ผู้จัดการ 360 องศา. (2549). บอลโลกฟีเวอร์จ่อทำลายสถิติเรตติ้ง. ค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2553, จาก <http://www.gotomanager.com/news/details.aspx?id=49115>
- 핀ตรงเป้าสปอนเซอร์ไทยพรีเมียร์ลีก. (2553, สิงหาคม 18). สยามกีฬารายวัน, หน้า 19.
- แฟนคลับ. (2553, สิงหาคม 26). เมืองทองฯ อยู่ในเต๊ต รีวิว, หน้า 26-27.
- แฟนทั่วสารทิศแห่ดูไทยลีกแน่นสนาม. (2553, เมษายน 25). สยามกีฬารายวัน, หน้า 28.

- มานิต มานิตเจริญ. (2519). *พจนานุกรมไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรุงสยาม-
การพิมพ์.
- เมนคอร์ส. (2553 พฤษภาคม). *ไทยพีบีเอส*. *อะเคย์*, 117(1), 70-79, 110-121.
- เมืองทอง-ชลบุรี ยอดผู้ชมพุ่งทะลุ 20,000. (2552, ตุลาคม 5). *สตาร์ช็อกเกอร์*, หน้า 38.
- เมืองทองแพ้โพลิตแต่ยังนำจำฝูงจ่อแชมป์โลกแรก. (2553, กรกฎาคม 13). *สยามกีฬารายวัน*,
หน้า 28.
- ย้อนรอยดูความหลัง ลูกหนังไทยลีก. (2553, มกราคม 30). *สตาร์ช็อกเกอร์*, หน้า 39.
- รณพงศ์ คำนวนทิพย์. (2549). *ลูกหนัง พันล้าน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เนชั่น-
มีเดีย กรุ๊ป.
- รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. (2544). *กีฬาในระบบทุนนิยมวัฒนธรรม*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บ้านพระอาทิตย์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊ค.
- วิโรจน์ กิจกุลอนันตเอก. (2544). *พัฒนาการและศักยภาพของโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ
แห่งประเทศไทยในการถ่ายทอดกีฬา*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เว็บดังลงข่าวความนิยมบอลไทยลีก. (2553, มกราคม 5). *สตาร์ช็อกเกอร์*, หน้า 39.
- ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ. (2531). *ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน*. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.
- สุรศรี จิตกุลเจริญ. (2543). *ทฤษฎีสื่อสารมวลชน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุลี วัฒนวิชัย. (2553, กรกฎาคม 28). *บทความคอลัมน์ ฟรีดิก*. *สตาร์ช็อกเกอร์*, หน้า 12.
- สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ. (2550). *ความต้องการส่วนผสมทางการตลาดของผู้ชมฟุตบอล
ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย.
- สุขแท้หนอชีวิตลูกหนัง... ดูทั้งบอลโลก-บอลไทยลีก. (2553, มิถุนายน 14). *สยามกีฬา-
รายวัน*, หน้า 28.

สุภารัตน์ ดิษยวรรณะ จันทราวัฒนากุล. (2550). *สื่อมวลชนกับสังคม*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

สรุปข่าวกีฬาเด่นในรอบปี 2552. (2553, มกราคม 1). *สยามกีฬา*, หน้า 27.

240 แมตช์คอบอลคู่กันตาแจะ. (2553, มีนาคม 15), *สยามกีฬา*, หน้า 19.

สีสันฟุตบอลไทยลีก. (2553, เมษายน 18). *สยามกีฬารายวัน*, หน้า 28.

สาวตรีม ไทยลีกนัดวันอาทิตย์เตะ 5 คู่ดูกันจุใจ. (2553, มิถุนายน 28). *สยามกีฬารายวัน*,
หน้า 28.

สินค้าของที่ระลึกในร้านค้าของสโมสรเมืองทองฯ อยู่ในเต็ด. (2553, สิงหาคม). *MTUTD*
รายเดือน, 11, 28-29.

อดิสร พิงยา. (2553, มกราคม 5). สนทนาภาษาลูกหนัง. *สตาร์ชอคเกอร์*, หน้า 25.

อภิวรรณ เนื่องผลมาก. (2544). *การถ่ายทอดเนื้อหาการกีฬาล่วงหน้าสื่อโทรทัศน์*.

วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Cashmore, E. (2000). *Making sense of sports* (3rd ed.). New York: Routledge.

Dunning, E. (1999). *Sport matters: Sociological studies of sport, violence and civilization*. London: Routledge.

Giulianotti, R. (1999). *Football: A sociology of the global game*. Beverly Hills,
CA: Sage.

Guttmann, A. (1994). *Game and empires: Modern sports and cultural imperialism*. New York: Columbia University Press.

Jenkins, H. (1992). *Textual poacher: Television fans and participatory culture*. London: Routledge.

Jensen-Conklin, S. (1992). Do confirmed chapter 11 plans consummate?:

The results of a study and analysis of the law. *Commercial Law Journal*,
97, 297-331.

- Jenson, J. (1992). Fandom as pathology: The consequences of characterization. In L. Lewis (Ed.), *The adoring audience: Fan culture and popular music* (pp. 9-29). London: Routledge.
- Katz, E., Blumer, J. G., & Gure, V. (1974). *Utilization of mass communication by the individual*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Lewis, L. A. (1992). *The adoring audience: Fan culture and popular media*. London: Routledge.
- McCombs, M. E., & Becker, L. E. (1979). *Using mass communication theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- McQuail, D. (1994). *The media audience: Alternative concepts of the audience, an introduction of mass communication theory* (3rd ed.). London: Sage.
- Simon, R. L. (1985). *Sport and social values*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Wenner, L. A., & Gantz, W. (1998). Watching sports on television: Audience experience, gender, fanship, and marriage. In L. Wenner (Ed.), *Media sports: Identities, societies, and civilizations* (pp. 241-245). London: Routledge.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นายเอกรงค์ ปั่นพงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	23 กุมภาพันธ์ 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย ปีการศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2550 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2551
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกวดวิชาสหศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี

